HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 2. | Sobota (Saturday) 8. ledna (January) 1977 | Cena 25 centů

ENGLISH SECTION INSIDE

O svátku svatých Tří králů, který připadá na 6. ledna — (ale podle nového uspořádání církevního kalendáře se slavil už minulou neděli) — se nám v duchu znovu ozývají slova z kázání vlasteneckého kněze Jakuba Fastra z kostela sv. Martina v Klenčí, jak nám je zachytil Jindřich Šimon Baar: "Jako přijelo z dálného východu vznešené královské poselstvo Kašpara Melichara a Baltazara, aby přivítalo na svět novorozeného židovského krále — po staletí očekávaného Spasitele lidstva — a přineslo mu drahocenné dary, tak i my jej máme přivítat, protože On jediný nás osvobodí z otroctví našich slabostí, hříchů, závisti a hloupé domýšlivosti. Tím pak osvobodí i celý náš národ od zloby, závisti, nesváru a všech nepravostí, aby tak připravil drahé naší vlasti cestu k nové svobodě. Aby se mu to lépe dařilo, potřebuje k tomu každého z nás a musíme být ochotni mu přinést jako dar zlato své opravdové lásky, kadidlo svých upřímných modliteb a vonnou mast našich dobrých skutků na všechny rány a bolesti svých nejbližších v rodině i v národním společenství. Musíme být ochotni k Němu jít, radostně Ho do svých rodin přivítat, věrně při Něm stát, dát Jej na první místo důležitosti v našich životech, všude Ho následovat, kam nás v celém novém roce povede a světlem Jeho evangelia si při tom svítit na veškeré naše rozhodování, chtění a práci."

Z KÁZÁNÍ OTCE DUDKA V MOSKVĚ

Dr. Beneček:

O večerních kázáních či rozhovorech otce Dudka v Moskvě vědí mladí lidé v Československu ze západních rozhlasů i z vatikánského radia. V americkém tisku se o něm mlčí stejně jako v komunistických novinách.

Otec Dudek je nebojácný pravoslavný kněz (pop), který se jako Solženicyn nedal umlčet a přitom věděl, jak "uhýbat" sovětské tajné policii.

V zimě r. 1973—74 zavedl v kostele svatého Mikuláše v Moskvě novou formu kázání. Dává mladým lidem otázky, ptá se na jejich problémy, provokuje kroužek svých posluchačů, aby mu kladli otázky, a pak na ně v rozmluvě odpovídá. Tyto jeho večerní rozhovory s moskevskou mládeží měly veliký ohlas mezi mládeží, až jej nakonec policie zatkla.

My se dnes podíváme na obsah jeho kázání a tím se trochu obeznámíme i s mentalitou mladých lidí, vyrostlých v ruském komunismu. Budeme sledovat téma, které se v otázkách a v odpovědích dosti často vrací. Je to téma ateismu, téma nevěry. Co je ateismus, jaké má důsledky v životě? Otec Dudko nediskutuje a nevyvrací teoretické základy ateismu: jeho zájem jde jiným směrem. Ukazuje, jaké zhoubné důsledky má ateismus v sovětské společnosti: jak působí zhoubně ve výchově, jak křiví duši a charakter, jak narušuje a otravuje lidské vztahy. Poslechněme si několik myšlenek.

* * *

Ve třetím večerním rozhovoru odpověděl otec Dudko na otázku: "Co je ateismus?" Takovou otázku mu nějaký neznámý posluchač předložil. Otec Dudko citoval nejprve delší definici ateismu z jednoho sovětského filosofického slovníku a pak připojil, že se nechce pouštět do ideologických otázek, že ho zajímá život, že ho zajímají fakta, protože pravda ideologie se ukazuje v životě, v praksi. A pokračoval:

"Pohleďme na život. Stát se ateistou není dnes nesnadné. Stačí, aby se člověk naučil několika frázím a plaval s proudem. Být však věřícím, k tomu je třeba naopak mnoho vědět, překonat velké nesnáze, plavat proti proudu. K tomu je třeba heroismu ducha! A ne náhodou se proto dnes stávají věřícími právě osoby heroické." "Ateismus je jako atom zla, který vybuchl. Vyvolává mravní rozvrat v rodině i ve společnosti. Lidé nevěří v Boha a proto si nedůvěřují navzájem. Otec nedůvěřuje dětem, děti nemají důvěru k rodičům, manžel nedůvěřuje ženě, žena manželovi. Ateismus podkopal víru v Boha a tím podkopal základny společného života. Posvátné budovy nesmírné ceny byly zničeny. Nemravnost, rozvrácenost rodin, zločinnost, tepismus (chuligánství) jsou plody ateismu. Ateismus roznítil nepřátelství, nedůvěru, patolízalství, kariérismus."

Otec Dudko pak uvádí několik příkladů náboženské diskriminace ve škole, v zaměstnání a případy svévolného rušení bohoslužeb. A pokračuje:

"Doufám však, že to nebude už dlouho trvat. Bohu díky, počet věřících neustále vzrůstá, atmosféra se brzy vyjasní. Věřící se objevují všude, mezi prostými lidmi i mezi vzdělanci, ve školách, v dělnických organizacích, mezi členy strany. Během svého kněžského působení jsem pokřtil víc než 5.000 dospělých. To je význačný vzrůst počtu věřících a ateisté s tím budou muset počítat".

Někdo mu namítl a předložil následující otázku: "Otče Dimitriji, já nejsem věřící a mluvím jako takový. Kdo vás slyší, může se domnívat, že jste si neuvědomil, co se v naší zemi událo. Je možné, že jsme všude pozadu? Kdo poslal prvního sputníka do vesmíru? Bylo snad staré Rusko technicky tak pokročilé jako jsme my dnes?" A odpověď zněla:

"Vím dobře, že jsme poslali do vesmíru prvního sputníka a jako člověk jsem na to hrdý: vím také, že náš stát je mocný. Vy však víte, že technický a duchovní pokrok jsou dvě rozdílné věci. S technickým pokrokem může jít ruku v ruce naprostý duchovní úpadek. Já to vidím a jako kněz jsem si vědom velkého nebezpečí nejenom pro ducha, ale i pro samý pokrok."

Pak řekl, že člověk sám je vůči tomu úpadku bezmocný, ale že člověk není sám, když je spojen s Bohem. S Bohem je všechno možné, tedy i duchovní ozdravení. A zakončil odpověď otázkou:

"A teď se vás na něco zeptám já. Vy jste žárlivý na

(Dokončení na str. 11.)

Sloupek informací

O "STUDENÉ VÁLCE", KTERÁ POKRAČUJE

Začátky takzvané "studené války" se kladou do konce čtyřicátých let, její vyvrcholení do začátku padesátých. Různé politické kousky rychle stárnoucího sovětského vůdce J. V. Stalina (ročník 1879) vyvolaly v letech 1945 1948 u demokratických spoluvítězů druhé světové vojny podezření, že Sovětský svaz a spřátelení komunisté Evropy chtějí jít ještě dál, než za ty za války dohodnuté mocenské cíle. Důvěrné, ale nakonec při pozornějším čtení i všeobecně přístupné informace napovídaly, jakýmže politicky nečistým způsobem se dostali stalinovci k moci v Bulharsku, Rumunsku, Mad'arsku, Polsku a v roce 1948 i v Československu, tedy ve státech, které "osvobodili". Mocně zapůsobil na bývalé spojence SSSR Stalinův pokus o blokádu Berlína, obsazeného podle dohody posádkami USA, Francie, Británie a Sovětského svazu. A pak ovšem i snaha Kremlu dostat (v červnu 1948) na kolena Jugoslávii. Bylo toho víc (například italské volby v roce 1948), ale to by už pro jenom – "Sloupek informací" — bylo příliš mnoho . . .

"Studená válka" měla různé formy. Ta poměrně nejneškodnější se odbývala v polemikách sdělovacích prostředků, v novinách, rozhlase a v literatuře. Ze sovětské strany se třeba Američanům nadávalo do "imperialistů" — a v USA se zase najednou změnil obrázek "Old Joe" Stalina, pěstovaný za války. Na obou stranách docházelo k výstřelkům. Ona "studená válka" měla však i velmi povážlivé důsledky, které podle mého názoru nemají co dělat s politickým bojem. Žil jsem v čase jejího vrcholu v bavorském Mnichově. Nezapomenu na pocity, jež jsem měl při zprávě o atentátu na bývalého činitele Slovenské republiky Černáka, s nímž na poštovním úřadě zahynulo několik nevinných osob, když otevíral baliček od neznámého odesílatele. Vracejí se vzpomínky na zavraždění ukrajinského vojáka Bandery v témže městě. Měl jsem k oběma politicky velmi daleko, ale takovéto metody "studené války" jsem asi jako vy všichni odsuzoval. Později se západoněmeckým úřadům přihlásil sovětský agent, který potvrdil, že za těmito akcemi stála Moskva.

Od srpna předloňského roku Kreml skloňuje Helsinki ve všech pádech a helsinkuje bez přestání pro smlouvu, která tam byla podepsána několika desítkami politických potentátů. Pro oko a pro ucho (jako příslib konce) jakýchkoliv nesvárů a neshod mezi národy, aby tak Moskva se mohla těšit "pohodě" uvnitř národů svého bloku jímž Helsinki mají říkat: "Západ vás odepsal, patříte na věky pod srp a kladivo!" Při tom ale přesto "studená válka" komunistů pokračuje dál.

□

VÝROBA NEDŮVĚRY A PODEZŘÍVÁNÍ

Mojc dnešní poznámky se vztahují k poměru komunistické Prahy k politické emigraci, který je už od dávna součástí té nepěkné vojny. Píši je po rozhovorech s několika hosty z Evropy a na základě informací, které jsem dostal od přátel ve vánoční poště — s dodatkem, opírajícím se o fakta z minulosti.

Z Mnichova napsal přítel: "V současné době běhá v exilu několik 'kousků' desinformačního střediska (pražského ministerstva vnitra, pozn. J.N.). Z privátní korespondence, odcizené Mínaříkem — (o případu tohoto agenta Prahy viz H.N. 14. února, 3. a 17. dubna m. r., pozn. J.N.) — jsou nyní dopisy posílány na různé osoby . . . Jako odesílatel je označena kancelář ANTI, výstřižková a novinová služba v Západním Berlíně." Její adresou je poštovní schránka bývalého šachového velmistra Lud'ka Pachmana, který žije od listopadu 1972 v exilu a jak můj známý jistě podle pravdy dodává, **"samozřejmě nemá s kampaní nic společného".**

V Curychu je anonymními dopisy a udáními ubíjen úspěšný podnikatel, který se (utečenec z roku 1968) silně angažoval v protikomunistickém boji. Odesílatelé se dopouštějí v psaní adresy jedné malé chybičky — které se dopouštěl již jeden pán, jenž se před jistým časem "vrátil" do pražského rozhlasu. Jména citovaných jsou redakci známa, nechci tu s nimi operovat — dokud nebude známo víc.

Nejde o žádné novinky. Škoda, že se nemůže — nebo nemá chut'? — k těmto metodám "studené války" vyjádřit znovu zas a hlasitě pan Ladislav Bittman, bývalý vedoucí pracovník onoho "desinformačního střediska" Prahy, který nyní již několik roků žije v USA, nebot' se mu ta stará práce po "pražském jaru" 1968 znechutila. Napsal o nich svého času knížku, v níž mimo jiné potvrdil případ zfalšovaného výtisku "ČESKÉHO SLOVA".

Dostalo se do rukou odběratelů datováno jako "ročník I, číslo 7, červenec 1958", téměř perfektně napodobeno v typech písma i rubrikami, které měly svoje autory. Ono vydání pak oznamovalo, že ČESKÉ SLOVO končí, protože redaktor "duševně onemocněl" — Jožka Pejskar žije dodnes a i noviny, které řídí, jak známo, ve zdraví vycházejí. Spolupracovníci časopisu měli být ponižení i jako češtináři: článek o ekonomii byl ve zfalšovaném Č.S. nadepsán "O hospodářské situaci v ČSR — s otevřenými očima". Obsah byl "ozdoben" i přepisem dopisu bývalého příslušníka RAF a bývalého zaměstnance informačně-evaluačního oddělení rozhlasu Svobodná Evropa Karla Kasala, jenž prý dne 5. září 1957 odeslal Valnému shromáždění Spojených národů jako protest proti činnosti zmíněné vysílačky . . .

Byl to velmi promyšlený čin zmíněného "desinformačního střediska" komunistického ministerstva vnitra: vydání ČESKÉHO SLOVA předcházela totiž krádež redakčního archívu a adresáře. Další práci (potvrdil p. Bittman!) obstarali vězňové pražského režimu, specialisté v typografii a napodobování písma. Nebot' tehdy již totiž chodily pak ukradené dopisy na všelijaké adresy s cílem vyvolávat nedůvěru a nesváry mezi těmi, kdo rozpoznali pravou podstatu komunistického myšlení a metod vlády.

Ministrem vnitra byl v té době konce padesátých let Rudolf Barák — jakýsi vrchní pán nad akcemi tohoto druhu. Byl pak v dubnu 1962 odsouzen vojenským soudem na 15 let, protože prý se dopustil "zpronevěry devizových prostředků"; také se údajně neprávem zmocnil cenných obrazů a tak dále. Nu, možná mu mnohem více ublížily neúspěchy různých těch "desinformačních" akcí, jež dirigoval. Moc by se dalo například vyprávět o takzvaném "Hnutí exulantů pro návrat domů", které bylo Prahou organizováno v předvečer amnestie z května 1955; vydávalo po uprchlických táborech ohlupující časopis, jehož redakci a nákladnou expedici převzal pak "HLAS DOMOVA", organizovaný zvláštním "Výborem pro navrátilce". Z jeho členů mimochodem poznamenáno — je aktivní jen Rostislav Petera, předseda komunisty povolené "Čs. strany lidové" a v české národní vládě již jen ministr bez resortu. Onen "Výbor" zanikl, "zhasnul", dalo by se říci, na konci listopadu 1956. Akce "Návrat domů", jejíž iniciátoři plýtvali vlastenectvím a samozřejmě "hráli" i na náboženské cítění ("Hvězda Betléma, hvězda návratu") — totálně neuspěla. Zmíněnou amnestií bylo povoleno vrátit se všem, kdo opustili Československo po roce 1945; zájem byl především však na těch asi 60.000, kteří odešli po komunistickém převratu v roce 1948. Čs. delegátka v OSN později přiznala, že akce přilákala "přes tisíc csob". Tehdejší šéf "desinformací" Barák nepochopil, že dělat na lidi boudy se nevyplácí. Zákon pravdy je neúprosný.

Pro pořádek dodávám: dnešním federálním ministrem vnitra a tedy velitelem československých studeno-válečníků je člen ústředního výboru KSČ Jaromír Obzina. Pochází a pracoval až do r. 1969 na Pardubicku, pak ve stranickém aparátě v Praze.

□

"VELKÉ VÍTĚZSTVÍ MEZINÁRODNÍ SOLIDARITY DEMOKRATICKÝCH SIL!"

Název odstavce dodalo RUDÉ PRÁVO z druhé poloviny prosince m. r., které ohlásilo, že "vytrvalý a naléhavý boj světové pokrokové veřejnosti za osvobození Luise Corvalána byl korunován vítězstvím: generální tajemník Komunistické strany Chile je na svobodě!" Oznamovalo se dále, že 17. prosince Corvalán odcestoval letadlem ze Santiago de Chile přes Dakar do Curychu a že "bude pokračovat v cestě do Moskvy".

Ani v této, ani v následujících zprávách komunistických novin Moskvy, Prahy a ostatních zemí sovětského bloku nebylo přiznáno, že vůdce chilských komunistů, který byl ve vazbě od roku 1973 — byl propuštěn výměnou za 34letého ruského spisovatele Vladimíra Bukovského, jenž byl dlouhou řadu let vězněn pro "protisovětskou propagandu". Naposled ve Vladimiru, asi 100 mil severovýchodně od Moskvy. Byl dopraven do Curychu s nejbližšími příbuznými zvláštním letadlem KGB (sovětská politická policie), pouta mu byla sňata až po přeletu sovětského území . . .

Bylo také zatajeno, že prostředníkem této výměny byly orgány Spojených států, které získaly souhlas jak chilské vlády, tak švýcarských úřadů. Zpráva byla na komunistické straně podána tak, aby různí ti podepisovatelé protestních rezolucí proti uvěznění Luise Corvalána měli dojem, že "svoji věc" vyhráli. V podání sdělovacích prostředků jejich zemí jakoby celý svět před jejich přáním kapituloval. Existence politických vězňů v SSSR se jim zamlčela.

Tato informace by mohla mít mnoho závěrů, přidržím se však hlavního námětu dnešního Sloupku, totiž — té pokračující "studené války".

"Desinformování", nepravdivě se špatným úmyslem informováni jsou i občané států sovětského bloku. A ted' si představte, že HLAS AMERIKY, rozhlasová stanice SVOBODNÁ EVROPA, západoněmecká stanice pro cizinu DEUTSCHE WELLE a například i VATIKÁNSKÝ ROZHLAS přinesou o té výměně politických vězňů Bukovský—Corvalán fakta z chilských, amerických a švýcarských pramenů, která posluchačům stanic v oněch zemích odkrývají nestoudnost tvrzení státní propagandy. Víte, co se stane? Citované stanice jsou Moskvou žalovány, že "porušují Helsinki", že se "vměšují", že ony jsou "pozůstatkem studené války".

Kdo mluví pravdu, sděluje fakta, píše podle svého svědomí — ten narušuje monopol Kremlu a jeho služebníků. Nedivme se tedy, že jsou jim znovu dobré zbraně pro výrobu vzájemné nedůvěry, podezřívání a udávání, které mají rozložit řady odpůrců jejich politiky opakované falše.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.,
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

January 8, 1977 — Vol. II., No. 2.

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

LETEM SVĚTEM

Johannesburg. — Bělochu portugalského původu Joachimu Galcae se podařilo uprchnout do Rhodésie z Mozambiku, kde byl vězněn. Podle jeho výpovědí komunistický režim presidenta Machela posílá do vězení všechny černochy i bělochy, kteří jsou prohlášeni za "nepřítele lidu". Ve vězení jsou podrobováni výslechům, surovému bití a trýznění — někdy musí po několik dní bez jídla a pití stát na slunci — v hladu a hrozné podvýživě. Ředitelství vězení jim prohlašuje zcela otevřeně, že nikdy nebudou postaveni před soud, nýbrž že zůstanou ve vězení tak dlouho, až tam zpuchřejí, vyschnou nebo vykrvácejí...

• • •

Bonn. — Namibie neboli Jihozápadní Afrika byla až do první světové války německou kolonií. Když po konci války byla její správa svěřena ženevskou Společností národů, Jižní Africe, mnozí němečtí přistěhovalci tam zůstali a jejich potomci tam žijí doposud. Bonnská vláda se domnívá, že stane-li se toto území nezávislým, velká většina tamního německého obyvatelstva se bude chtít vystěhovat. Vláda Německé spolkové republiky chce těmto lidem poskytnout ve své zemi novou vlast a podobnou pomoc, jež byla poskytnuta Němcům, vyhnaným z východních zemí. Čeká se, že 25 až 30 tisíc občanů německého původu opustí Jihozápadní Afriku, až se stane nezávislou.

• • •

Londýn. — Nejvíce cisternových lodí na oceánech pluje pod vlajkou malé africké země Liberie. Podle seznamu londýnské pojišťovací firmy Lloyd's uprostřed roku 1976 existovalo na světě 7020 cisternových lodí o celkové tonáži 168.2 milionů bruto registrovaných tun. Z toho připadalo na Libérii 47.25 milionu tun, na Japonsko 19.05, na Anglii 16.15, na Norsko 14.89, na Řecko 8.91, na Francii 7.41, na Panamu 5.93, na USA 3.60, na Itálii 4.73, na Sovětský svaz 4.15, na Švédsko 3.67, na Německou spolkovou republiku 3.31, na Španělsko 3.03, na Holandsko 2.85 a na Dánsko 2.49 milionu bruto registrovaných tun.

• • •

Řím. — Vláda ministerského předsedy Andreottiho dala tisknout lístky na maso a na gazolin. Prý bude užito přídělového systému u těchto obou věcí pouze v případě, že bude nutno omezit jejich dovoz z ciziny, aby zahraniční obchod Itálie se nestal katastrofálně pasivním. Pracovní unie sice vyžadují zavedení přídělového systému ihned, avšak vláda váhá sáhnout k tomuto kroku kvůli psychologickému šoku, který by to vyvolalo mezi italským obyvatelstvem.

• • •

Washington. — Vědci se snaží vysvětlit přirozeným způsobem některé neobvyklé události, o kterých vypráví bible: potopu, přechod Izraelitů Rudým mořem, mannu na poušti, betlémskou hvězdu atd. V poslední době někteří astronomové ztotožnili hvězdu od východu, která vedla mudrce k Betlému, — s výbuchem některé nové hvězdy. "National Geographic Society" se však nyní snaží vysvětlit betlémskou hvězdu konjunkcí planet. V roce sedm před Kristem, který je pravděpodobně rokem Kristova narození, planety Jupiter a Saturn měly tři konjunkce: 29. května, 29. září a 4. prosince. V následujícím roce pak došlo ke konjunkci Marsu, Jupitera a Saturnu a později ke konjunkci Jupitera, Saturna a Venuše. Při konjunkci planet vzniká u zemského pozorovatele dojem, jako by se na obloze objevila nová, velká hvězda. Mudrci od východu, kteří byli astrology a pozorovali hvězdné nebe, tak uviděli "novou hvězdu", která jako by se po obloze pohybovala, a vydali se na cestu podle jejího směru. Je běžnou naukou církve, že Bůh může užít i přirozených zjevů a událostí k uskutečnění svých plánů, jejichž pravý obsah nevěřícímu uniká.

• • •

Lusaka, Zambie. — Britský velvyslanec u OSN Ivor Richard, předseda ženevské konference o Rhodésii, začal v Lusace svou okružní cestu po šesti afrických zemích, včetně Rhodésie, ve snaze získat si jejich schválení nového britského plánu na zorganizování nové přechodné vlády v Rhodésii i nového data, kdy tamní vláda má být předána do rukou černochů. President Kaunda vyslovil svůj souhlas s tímto návrhem, avšak rhodéský premiér Jan Smith jej zamítl. Mezitím v Jižní Africe premiér John Vorster řekl 31. prosince ve svém poselství svému národu, že v případě komunistického útoku Jižní Afrika se bude musit hájit sama. Žádná ze zemí svobodného světa by jí nepřišla na pomoc, protože svobodný svět ztratil svou rozhodnost i svou iniciativu po odchodu USA z Jižního Vietnamu a po pádu Angoly.

Z jiných vážných pramenů se ví, že Jižní Afrika má atomovou bombu, kterou by v případě vážného útoku použila na svou obranu.

• • •

Djakarta. — Indonéská vláda oznámila, že zvýší ceny svého oleje pouze o 6 procent a nikoliv o 10 procent, jak bylo rozhodnuto na poslední konferenci OPEC v Qataru. Indonésie těží denně 1.5 milionu barelů zemního oleje, z čehož vyváží 87 procent, hlavně do Japonska a Spojených států. Tento vývoz představuje ovšem pouze 5 procent celkového vývozu oleje ze zemí OPEC.

• • •

Madrid. — Obávaný politický "Soud veřejného pořádku", pozůstatek Francovy diktatury, byl z rozhodnutí vlády premiéra Adolfo Suareza zrušen. Tento soud v jednom ze svých posledních rozhodnutí propustil po zaplacení záruky $23,000 zatímně na svobodu nedávno uvězněné komunisty, včetně předsedy Santiago Carrillo. Komunistická strana zůstává ve Španělsku i po Francovi zakázána jako hnutí, usilující o státní rozvrat, o zmocnění se vlády a o převedení celé země pod moskevský diktát.

• • •

Vail, Colo. — V pátek 31. prosince president Ford doporučil, aby ostrovu Portoriku byl udělen statut 51. státu severoamerické unie. Jako důvod tohoto kroku označil vzájemné přátelské vztahy, společnou tradici a společné ideály lidské důstojnosti a osobní svobody. Stane-li se Portoriko státem, jeho obyvatelé se budou moci zúčastnit volby presidenta Spojených států a budou moci posílat do U.S. Kongresu své representanty a senátory. Budou sice také musit platit federální daně, avšak v této věci by nebylo mnoho změněno, protože místní daně jsou dnes značně vysoké, a stejně je platí jen asi třetina Portorikánců. Hospodářsky a sociálně by z toho tento ostrov získal mnoho; také tam dosud nebyl zaveden ani systém Social Security ani Medicaid. President Ford vyslovil přání, aby U.S. Kongres rozhodl o této záležitosti ještě za jeho presidentství, avšak, jak se zdá, už na to nebude čas.

Političtí pozorovatelé čekají, že U.S. Kongres tento návrh schválí a že i Portorikánci se vysloví v jeho prospěch. Portorikánští političtí vůdci byli tímto Fordovým návrhem překvapeni a zaujali k němu různá stanoviska. Někteří jsou jím nadšeni, jako například nový guvernér Portorika Carlos Romero Barcelo. Jiní však s ním zásadně nesouhlasí, jako například socialisté, komunisté a odcházející guvernér Rafael Hernandez Colón. Nově zvolený president Carter prohlásil v sobotu, že U.S. Kongres by neměl ze své vlastní iniciativy činit z Portorika 51. stát; o této věci může rozhodnout pouze tehdy, požádají-li o to sami obyvatelé ostrova.

Portoriko, mající 2.7 milionu obyvatel, trpí více než 20-procentní nezaměstnaností. Objevil je v roce 1493 Kryštof Kolumbus na své druhé cestě přes oceán. Původně bylo obydleno Indiány Arawak neboli Boriquen. Ostrov zůstal ve španělských rukou až do roku 1898, kdy za španělsko-americké války ho dobyly Spojené státy. V roce 1917 U.S. Kongres prohlásil Portoriko za "území" a jeho obyvatele za občany Spojených států. Od roku 1952 je "územím ve svobodném společenství se Spojenými státy" (free commonwealth); při referendu v roce 1967 se dvě třetiny jeho obyvatel vyslovily pro další pokračování tohoto statutu. Spojené státy ale na př. vnucují Portoriku provádění potratů, ačkoliv zdrcující většina tamního obyvatelstva je vysloveně proti potratu.

• • •

Washington. — Federální statistický úřad odhadoval 1. ledna 1977 počet obyvatel Spojených států na 216,451,900. V roce 1976 přibylo v USA celkem 1.6 milionu obyvatel, což je přírůstek o 0.7 procenta. Narodilo se 3.1 milionu lidí, zemřelo jich 1.9 milionu a imigrací jich přibylo 300,000. V roce 1975 přibylo v USA 1.8 milionu obyvatel. Největší přírůstek obyvatel měly USA v roce 1956; totiž 3.1 milionu. Nejlidnatější země světa jsou po pořadu: komunistická Čína (která má podle odhadů 843 milionů obyvatel), Indie (614 milionů obyvatel), Sovětský svaz (254 milionů), USA (216 milionů), Indonésie (139 milionů), Japonsko (111 milionů), Brazílie (107 milionů).

• • •

Paříž. — Dva význační sovětští pianisté, 23letý Mikhail Roud a jeho 26letá snoubenka Yelena Varvarová, požádali po svém koncertním zájezdu ve Francii o politický asyl; udali, že nemohli dále snášet atmosféru kulturní oprese v Sovětském svazu. Francouzské úřady zkoumají jejich žádost; prý oba tito uprchlíci budou mít značné potíže s obdržením asylu ve Francii, protože doma nebyli přímo pronásledováni.

• • •

Buenos Aires. — Nový vojenský režim Argentiny, jemuž předsedá gen. Jorge Rafael Videla, si od samého začátku vytkl dva hlavní cíle: rozdrtit levicové teroristické hnutí Montonero a uchránit Argentinu před hospodářskou pohromou. První objektiv se mu daří: v prvních devíti měsících nového režimu bylo zabito 1,250 až 2,000 guerilů a jejich příznivců, a pravicové čety smrti jich pobily dalších několik stovek. Z venkova byli tito guerilové už úplně vyhlazeni; ve městech byli zeslabeni tak, že se už neodvažují podnikat útoky na armádu či na policii. Příslušné autority se domnívají, že i ve městech budou zanedlouho úplně zlikvidováni. Režim nedělá s Montoneros žádné okolky: buď jsou pobiti, anebo pochytáni a uvězněni a nikdo o nich už neslyší. Podobně bylo v Uruguay vyhubeno hnutí Tupamaro. — Na ekonomické frontě je pokrok mnohem pomalejší, avšak je jistý. Hospodářský chaos, dědictví doby presidentky Peronové (byla zatčena 24. března 1976), je postupně odstraňován. Inflace byla snížena z 34 procent za měsíc na 8 procent, vývoz do ciziny se zvyšuje, obchodní bilance s cizinou je vyrovnaná, kapitál opět přichází do země. Kupní síla obyvatelstva však za poslední rok klesla o 50 procent. Vojenská vláda také pomýšlí na přípravu budoucí demokratické Argentiny, kdy vláda bude předána civilistům a všichni se budou moci na ní podílet.

• • •

Washington. — V minulém roce bylo na letištích Spojených států ukradeno celkem 135 malých letadel, jichž bylo potom většinou užíváno k pašování omamných drog z Mexika. Zloději letadel jsou obyčejně američtí piloti, kteří sloužili ve Vietnamu a nyní jsou bez zaměstnání; při přepravě drog mohou za jednu noc vydělat až $1,500. Mexické autority se někdy těchto ukradených letadel zmocní; v přítomnosti jich Mexiko drží 188 a odmítá je vrátit zpět do Spojených států.

• • •

Paříž. — Jean Christian Tirat, 22letý Francouz, byl v Moskvě zatčen, prý kvůli rozdávání zakázaných letáků. Pak byl uvězněn a po šest měsíců vyslýchán tajnou policií KGB. Sovětskému tisku i televizi musel ovšem prohlásit, že s ním bylo velmi dobře zacházeno, že jeho cela byla vždy teplá a útulná, že policie byla k němu vždycky zdvořilá a plná porozumění. Jeho prohlášení byla plná chvály sovětského policejního systému. Nakonec byl obdarován a odvezen zpět do Paříže. Tam však odvolal všechno, co předtím řekl v Moskvě; řekl, že učinil svá pochvalná prohlášení proto, aby byl propuštěn na svobodu, jsa si vědom toho, že západ zná komunistické metody, a že tedy nikdo nebude jeho slova brát vážně. Moskva se však hrozně "urazila" a ve všech řečích svých propagačních rádiových vysílání do ciziny tvrdila, že Tirat byl francouzskou policií násilím donucen odvolat to, co řekl v Moskvě.

• • •

Manila. — Po čtyřleté občanské válce mezi moslemskými rebely a vládními vojsky bylo v předvečer vánoc 24. prosince 1976 uzavřeno příměří mezi oběma stranami. Nato pak president Marcos propustil na svobodu 1,527 moslemských vězňů a oznámil, že jeho vláda zorganizuje v 13 moslemských provinciích — to je na ostrově Mindanao a několika menších ostrovech — plebiscit o tom, zda má být v rámci Filipinské republiky utvořeno zvláštní autonomní moslemské území. Moslemské obyvatelstvo by mělo svou vlastní zákonodárnu, své soudy a svou universitu. Na Filipínách žije 31 milionů katolíků a 1.9 milionů mohamedánů — z celkového počtu 42 milionů obyvatel. Příměří bylo uzavřeno v Tripolisu v Libyi. Při jednáních byli přítomni jako pozorovatelé také delegáti Libye, Saúdské Arábie, Senegalu a Somálska.

• • •

Johannesburg. — Jeden vesnický čaroděj prohlásil, že prý jeden černoch a jedna černoška zavinili uhranutím dopravní nehodu. Vesničané pak bez okolků oba svázali a upálili za živa. Policie zatkla 28 osob, přímo zúčastněných na tomto činu, včetně dvou čarodějů; všichni se budou před soudem musit zodpovídat z vraždy.

MARIA
v dějinách církve

Josef Beneček:

Svatý Lukáš poznamenává dvakrát o Panně Marii, že uchovávala ve svém srdci, co zažila, viděla a slyšela, všechno, co se týkalo jejího božského Syna, a že o tom rozvažovala. Pronikala tak do tajemství, které ji obklopovalo a v němž vlastně sama žila. Slova jejího Syna a události jeho života, uchovávané v paměti, se před vnitřním zrakem skládaly jako malé kaménky do nádherné mosaiky mysteria vtělení a vykoupení. V tomto svém rozpomínání a rozvažování, v tomto pozvolném odhalování mysteria Kristova života a smrti, je Maria typem, vzorem Církve. Církev žije z mysteria života a smrti Kristovy: nic k němu nepřidává, ničím je nepřikrašluje, jen se při svém putování časem rozpomíná a zamýšlí nad tím, co jí Bůh svěřil. Je při tom ovšem vedena Duchem svatým, protože, jak připomíná svatý Pavel, nikdo nedovede vhlédnout do hlubin božího života, leč Boží Duch. Platí o Církvi to, co slíbil Kristus Pán apoštolům: "Duch svatý vás uvede do celé pravdy a připomene vám všechno, co jsem vám řekl." Při tomto rozpomínání pod vedením Ducha svatého objevuje Církev na Kristově postavě a díle novou krásu a nové bohatství: a spolu s Kristem roste v srdcích věřících i vnitřní krása a bohatství Panny Marie. Mohli bychom říci, že Kristus a jeho Matka mají dvojí historii. První je historie jejich pozemského života, jak ji známe z evangelií, historie uzavřená hranicemi narození a smrti. Druhou historii prožívají v Církvi: je to jejich život prodloužený a sdílený v milionech srdcí. Zahleďme se nyní krátce na tuto druhou historii Panny Marie, na hlavní etapy cesty Panny Marie dějinami Církve: na to, jak Církev odkrývala význam Panny Marie pro dějiny spásy. Schematicky, a jen z praktických důvodů, můžeme tyto dějiny rozdělit na tři úseky: první staletí víry, středověk a novověk.

1. V prvních staletích, od smrti apoštola Jana do efeského koncilu roku 431, objevovala Církev pozvolna Mariin význam v tajemství vtělení Božího Slova, odkrývala její vztah k Bohočlověku.

K trvalým objevům této doby patří paralelismus mezi Marií a Evou. Po prvé se tato myšlenka objevuje u svatého Justina ve druhém století; důsledně ji rozvinul v témže století o něco později svatý Irenej, lyonský biskup. V čem tento paralelismus záleží? Svatý Pavel poukazuje v listě k Římanům na protiklad mezi Adamem a Kristem. Adam svou neposlušností otevřel do světa

(Pokračování na str. 5)

DOBA NAROZENÍ PÁNĚ

Neděle po 6. lednu

KŘTU PÁNĚ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tvůj jednorozený Syn se zjevil v lidské přirozenosti — a vnějším zjevem se stal jedním z nás. — Dej, prosíme, — ať jsme skrze něho vnitřně přetvořeni k jeho podobě. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 42, 1-4. 6-7)

Toto praví Pán:

Hle, můj služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Na jeho nauku čekají daleké kraje.

Já, Hospodin, jsem tě povolal s láskou, vzal jsem tě za ruku, střežil jsem tě a ustanovil jsem tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepých, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznice ty, kteří bydlí ve tmách.

2. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ
(Sk 10, 34-38)

V těch dnech se Petr ujal slova a promluvil: "Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a koná, co je správné.

Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pán nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní a uzdravoval všechny, které opanoval ďábel, protože Bůh byl s ním."

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 3, 15-16. 21-22)

Lidé byli plni očekávání a všichni ve svých myslích uvažovali o Janovi, není-li on snad Mesiáš. Na to Jan všem řekl: "Já vás křtím vodou. Přichází však silnější než já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm."

Když se všechen lid dával křtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe a Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem nalezl zalíbení."

OSEL

Když ryby létaly a chodil les
a měsíc z masa, krve byl,
když fíky rostly na trní,
tehdy snad jsem se narodil.

Obrovskou hlavu a děsivý pláč,
uši jak křídla zbloudilá,
živoucí paskvil čtyřnožce
ďáblova práce stvořila.

Z tvorstva byv vyvržen princem se stal,
posměchu terčem povždy zván,
Hladový, zbitý — přec mlčím,
tajemství svoje zachovám,

Bláhoví hlupci! I já měl svůj den:
chviličku obdivu, slávy.
Po květech palem jsem kráčel,
»Hosana« volaly davy.

G. K. Chesterton-J. Kubínek

ČTENÍ
Z PÍSMA SVATÉHO
STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Sanabalat, Tobiáš, Arabové, Ammoňané a Azoťané, uslyševše, že jsou obemknuty novostavbou zdi jerusalemské, a že se počaly trhliny zavírati, rozhněvali se velmi, a spikli se všichni, že potáhnou, budou bojovati proti Jerusalemu a strojiti úklady jemu. I modlili jsme se k Bohu svému, a postavili jsme stráže na zdi proti nim, ve dne v noci.

Avšak Judští řekli: Zemdlela síla nosičova, a je rumu příliš mnoho. Nebudeme tedy moci stavěti zeď dále.

Nepřátelé pak naši myslili si: „Ať nic nevědí a nepozorují, až vpadneme mezi ně, pobijeme je, a zarazíme to dílo!"

Když však přišli Judovci, kteří sídlili vedle nich, a podali nám desateré zprávy o tom ze všech míst, ze kterých byli přišli k nám, postavil jsem na prostoře za zdí vůkol lid v řadě s meči jejich, s kopími a lučišti.

Prohlédl jsem to, a vstav řekl jsem ke vznešeným, představeným a k ostatnímu lidu: „Nebojte se jich! Na Hospodina velikého a hrozného pamatujte, a bojujte za bratry své, za syny, dcery, manželky a domy své!"

Když pak uslyšeli nepřátelé naši, že jest nám to oznámeno, a když zhatil Bůh záměr jejich, navrátili jsme se všichni ke zdem, každý k dílu svému. Já pak, bratři moji, mladé mužstvo moje, i strážní, kteří mne provázeli, nesvláčeli jsme oděvu svého. Každý svlékl se toliko, když se měl mýti.

* * *

Stal se pak veliký křik lidu i žen jeho proti bratřím jejich, Židům. Někteří pravili: „Velmi mnoho synů našich a dcer dlužno nám zastaviti do otroctví, abychom dostali za ně obilí, abychom měli co jíst a uživili se."

Jiní zase pravili: „Pole svá, vinice i domy dlužno nám zastaviti, abychom dostali obilí v hladu tomto."

A jiní pravili: „Abychom mohli si vypůjčiti peněz na královské daně, musíme dáti pole svá i vinice do zástavy."

„Jako těla bratří našich, tak jsou přece těla naše, a hle, my musíme ujařmovati syny své i dcery své do otroctví. Některé z dcer našich jsou otrokyněmi, aniž máme čím je vykoupiti, ježto pole naše a vinice naše drží jiní."

I rozhněval jsem se velmi, když jsem slyšel křik jejich a slova taková, rozmyslil jsem si to a domlouvaje předním a představeným řekl jsem jim: „Lichvu tedy provozujete všichni na bratřích svých?!"

A svolav proti nim shromáždění veliké, řekl jsem jim: „My, jak víte, vykoupili jsme dle možnosti bratry své Židy, kteří byli prodáni pohanům. A vy tedy budete prodávati bratry své, abychom je zase kupovali?"

I mlčeli a nenalezli, co by odpověděli. Pravil jsem jim tedy: „Není to dobře, co děláte! Proč nechodíte v bázni Boha našeho, by přestali nás haněti pohané, nepřátelé naši? Také já, i bratři moji, i služebníci moji, půjčili jsme mnohým peněz i obilí. Neupomínejme vůbec toho, odpusťme pohledávku, kterou nám dlužni jsou! Navraťte jim dnes pole, vinice, zahrady olivové, domy jejich. Ano i setiny obilí (%), vína a oleje, kterou od nich vybíráte, vzdejte se jí k vůli nim!"

I řekli: „Navrátíme a nic na nich pohledávati nebudeme. Tak učiníme, jak pravíš!"

Povolal jsem tedy kněze, a přísahou zavázal jsem je, že učiní, jak jsem řekl.

K tomu vytřásal jsem ňadra svá a řekl jsem: „Tak vytřes Bůh každého člověka, který by nesplnil slova tohoto, z domu jeho i z výdělku jeho. Tak buď vytřesen a prázden!" I řeklo všecko množství: „Amen!" A chválili Boha. Učinil také lid, jak bylo povědíno.

I dodělána byla zeď dvacátého pátého dne šestého měsíce, v padesáti dvou dnech. Když to uslyšeli všichni nepřátelé naši, báli se všichni národové, kteří byli vůkol nás. Sklesli na mysli vidouce, že od Boha způsobeno bylo dílo to.

Když byla dostavěna zeď, vstavil jsem vrata do bran a rozestavil jsem vrátné, nad Jerusalemem ustanovil jsem Hananiho, bratra svého a Hananiáše, velitele tvrze — ten totiž zdál se mi býti muž poctivý a bohabojný nad jiné — a řekl jsem jim: „Ať nebývají otvírány brány jerusalemské, dokud se slunce nerozehřeje!"

Zdi jerusalemské byly posvěceny. Při posvěcení zdi jeru-

salemské shledali levity ze všech míst jejich, aby je přivedli do Jerusalema, aby slavili posvěcení a den veselí s díky, zpěvy, s cimbály, harfami a citarami. 2. Esdr. 1., 2., 3., 4.

Muž Prozřetelnosti Boží.

Nehemiáš byl vysoce postaveným a velmi oblíbeným královským služebníkem. Byl to účinek Nehemiášovy modlitby, že král vybídl jej, aby vysvětlil příčinu svého velikého zármutku. Vlastenecká touha Nehemiášova dojala krále. Nejen, že poskytl Nehemiášovi dovolenou, ale dal mu také královské listy k vladařům Zářečí, poslal s ním eskortu důstojníků a jezdců a ustanovil Nehemiáše místodržitelem judské země. Nový místodržitel přišel v nejvyšší čas. Esdrášova blahodárná působnost byla zastavena. Okolní nepřátelé Židů snažili se úkladně a ze všech sil zkaziti slibně započaté dílo obnovy a opevnění Jerusalema. Vnitřní neuspořádané poměry podlamovaly svornost judských obyvatel. Zvláště rozbujela se lichva. Bohatší Židé vysávali a utiskovali zadlužené chudáky. Odtud povstávala nenávist chudých vůči majetným. Nehemiáš s pomocí Boží podjal se statečně velikého díla obnovy Jerusalema a nápravy nepořádků. Obojí přes všecky překážky s největším zdarem provedl.

Tajemství jistého úspěchu.

Nehemiáš k velikému dílu obnovy vlasti vyzbrojil se modlitbou, postem a statečností. Povšimneme-li si dobře života světců církve katolické, shledáme totéž. K dalekosáhlým svým podnikům, konaným ku cti a slávě Boží a k záchraně duší, vyzbrojovali se rovněž důvěryplnou vroucí modlitbou, postem nesčíslných obětí a odříkání a neohroženou statečností, která prýští ze slov Ježíše Krista: „Vpravdě, vpravdě pravím vám: Nezemře-li zrno pšeničné padši do země, zůstává samotno, zemře-li však, přináší mnoho užitku. Kdo miluje život svůj (tělesný pro sebe), ztratí jej, a kdo nenávidí život svůj (pohodlí a požitky pozemského života), k životu věčnému zachová jej.“ Jan 12., 24.

S Bohem začni každé dílo . . . .

Nelze ani dosti zdůrazniti, jak jest důležité, abychom všecky své práce a podniky posvěcovali modlitbou. Modlitbou odevzdáváme své podnikání do rukou Božích a zjednáváme i sebemenšímu dílu svému nepomíjející zásluhu. Svatý Augustin napsal: „Mojžíš se modlil na hoře a Josue vítězil nad Amalechem. Modlitbou uzdravení dosáhl Ezechiáš a došel spásy těla i duše. Modlitbou stal se Šavel Pavlem, učitelem národů a kazatelem veškeré země. Hle, modlitbou jest Jeremiáš posilněn v žaláři, Daniel se raduje mezi lvy, tři mládenci jásají v peci, Job se utěšuje na smetišti, lotr nalézá ráj na kříži, Zuzana se ochraňuje proti starcům, Štěpán v přívalu kamení jest přijat do nebe. Modlitba jest podporou modlícímu, Bohu jest obětí, zlým duchům bičem.“

Čemu Pán Bůh neodolá.

Jedině modlitbou můžeme si vyprositi daru statečného sebeobětování, abychom dovedli se odřeknouti z lásky k Pánu Bohu a bližnímu každého pohodlí, světských radostí a požitků, ne snad jen někdy ale pořád a vytrvale. Svatá Teresie Ježíškova dává návod k takovému umrtvování: „Mé umrtvování spočívalo v tom, že jsem se stavěla proti své vlastní vůli, že jsem se zdržovala námitek a omluv a že jsem prokazovala malé úsluhy ve svém okolí, aniž bych očekávala vděčnosti a uznání. Obětováním těchto maličkostí jsem se připravovala, abych se stala snoubenkou Pána Ježíše.“ — Sebeobětováním stáváme se miláčky Božími. Život křesťana, který se velkodušně obětuje pro čest a slávu Boží a pro spásu duší, bude korunován nesmírnou slávou věčnou.

Nehemiáš svojí obětavostí a snahou o spravedlnost mezi lidmi jest vzácným vzorem duchovním i světským představeným.

Jeden z největších hříchů.

Lichva, to jest zneužívání nouze bližního k vlastnímu obohacení, byla a jest považována za jeden z nejtemnějších stínů ve společnosti lidské. Zákon Mojžíšův přikazoval: „Půjčíš-li peněz někomu z mého lidu, chuďasovi, který s tebou bydlí, nebudeš na něho nastupovati jako vydřiduch, aniž ho vymáháním úroků budeš utiskovati. Vezmeš-li od svého bližního do zástavy svrchní roucho, vrátíš mu je před západem slunce. Jeť ono jediným rouchem, kterým přikrývá své tělo, nemaje jiného, v čem by spal. Bude-li ke mně volati, vyslyším ho, poněvadž jsem soucitný.“ 2. Moj. 22., 25. Prorok Ezechiel jinými slovy prohlašuje tutéž vůli Boží: „Ale každý, nebude-li na lichvu půjčovati a více bráti nežli půjčil, je spravedlivý, jistě živ bude, praví Pán Bůh.“ Ez. 18., 8. Tato ustanovení Starého Zákona určovala počínání Israelity vůči Israelitovi, nikoliv vůči pohanu. Kdežto Pán Ježíš v Evangeliu bez jakéhokoliv omezení praví: „Činíte-li dobře těm, kteří vám dobře činí, jaký máte vděk? Vždyť i hříšníci to činí. A půjčíte-li těm, od nichž se nadějete, že to zase dostanete, jaký máte vděk? (zásluhu). Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby dostali zase tolikéž. Ale půjčujte nic nazpět nečekajíce, a odplata vaše bude hojná a budete podobni Nejvyššímu, neboť on jest dobrotivý k nevděčným i zlým.“ Luk. 6., 33., 34. Církev dbajíc slov Ježíše Krista ve všech stoletích varovala před lichvou, jakožto přestoupením sedmého Božího přikázání. Doporučovala, ba dokonce přikazovala půjčky bezúročné. Přísnými tresty stíhala neposlušné. Tak na příklad roku 1179. sněm lateránský za papeže Alexandra III. nařizoval, „aby zjevní lichváři nebyli nikdy připouštěni k přijímání Nejsvětější Svátosti Oltární, ani aby nebyli po křesťansku pochovávání, jestliže v tomto hříchu zemřeli.“ Pars. I. cap. 25.

Pokracování

KAREL ČAPEK:

Z KNIHY APOKRYFŮ

O DESÍTI SPRAVEDLIVÝCH

(Pokračování z min. čísla.)

Abraham pak odpověděl: "Řekl bych, že starý Náchor."

I řekla Sára: "Divím se ti, že můžeš o něm vůbec mluvit. Což nespí s pohanskými děvkami, ačkoli je stařec? To spíše už nežli Náchor je spravedlivý Sabatach."

Tu rozpálil se Abraham hněvem a řekl: "Sabatach je křivopřísežník a modloslužebník. Nežádej ode mne, abych ho navrhl Hospodinu mezi spravedlivými. To spíše už by padal na váhu Elmodad nebo Eliab."

Na to řekla Sára: "Abys tedy věděl, Eliab zcizoložil s ženou Elmodadovou. Kdyby Elmodad za něco stál, vyhnal by svou ženu, tu couru, kam patří. Ale snad bys mohl navrhnout Námana, který za nic nemůže, protože je blázen."

A odpověděl Abraham: "Námana nenavrhnu, ale navrhnu Melchiela."

I řekla Sára: "Navrhneš-li Melchiela, nemluv se mnou. Což neposmíval se ti Melchiel, že nemáš se mnou syna, ale s děvkou Agar ano?"

Abraham pak řekl: "Nenavrhnu Melchiela. Co myslíš, měl bych snad přibrat mezi spravedlivé Ezrona či Jahelela?"

Sára pak odpověděla řkouc: "Jahelel je prostopášník a Ezron obcuje s nevěstkami Achadskými."

I řekl Abraham: "Navrhnu Efraima."

A Sára řekla: "Efraim říká, že jeho je rovina Mamre, na které se pasou naše stáda."

Abraham pak řekl: "Nespravedlivý jest Efraim. Navrhnu Ahirama, syna Jasielova."

I pravila Sára: "Airam je přítel Melchielův. Chceš-li navrhnout někoho, navrhni Nádaba."

Odpověděl Abraham: "Nádab je lakomec. Navrhnu Amrama."

A Sára řekla: "Amram chtěl spát s tvou děvkou Agar. Nevím, co na ni tak zvláštního viděl. Lepší je Asriel."

I řekl Abraham: "Asriel je hejsek. Nemohu navrhnout Hospodinu žádného šaška. Což abych mu jmenoval Namuela? Ne, ani nestojí za to. Nevím, proč by to měl být zrovna Namuel."

Sára pak pravila: "Co máš proti Namuelovi? Je sice hloupý, ale je zbožný."

I řekl Abraham: "Budiž. Nanuel je sedmý."

Sára na to pravila: "Počkej, Namuela vynechej, neboť pěstuje hřích sodomský. Kdo ještě je v Sodomě? Dovol, abych si vzpomněla: Kahat, Salfad, Itamar . . ."

Abraham pak odpověděl: "Odstup tato myšlenka od tebe. Itamar je lhář, a pokud se týče Kahata a Salfada, což nehlásí se oba ke straně zlořečeného Pelega? Ale snad znáš nějakou ženu spravedlivou v Sodomě. Prosím, vzpomeň si."

Tu zarmoutil se Abraham řka: "Což není deseti spravedlivých v Sodomě a Gomoře, aby pro ně Hospodin ušetřil oněch krásných měst?"

Sára pak řekla: "Jdi, Abrahame, jdi ještě jednou k Hospodinu, padni na kolena před tváří jeho, roztrhni roucho své a rci: Pane, Pane, já i Sára, žena má, tě plačíce prosíme, abys nezahubil Sodomy a Gomory pro hříchy jejich."

"A řekni mu: Smiluj se nad hříšným tím lidem a poshověj jim ještě. Měj slitování, Pane, a nech je žít. Avšak od nás, Hospodine, od nás lidí nežádej, abychom ti navrhli deset spravedlivých z veškerého lidu tvého."

(1931)

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Maria v dějinách církve

(Pokračování ze str. 4)

přístup hříchu a smrti: Kristus svou poslušností zasloužil pro všechny ospravedlnění a milost. Justin a Irenej se zamýšlejí nad tímto textem svatého Pavla a prodlužují protikladný paralelismus srovnáním mezi Evou a Marií. Tak jako se Eva svou neposlušností stala pro lidské pokolení příčinou smrti, píše svatý Irenej, tak se Maria stala pro všechny příčinou života. Jak je vidět, jde zde zároveň o paralelismus a o kontrast. Paralelismus se týká situace, protože v obou případech důsledky rozhodnutí jedné ženy postihují celé lidstvo. Kontrast vyplývá z rozhodnutí: Eva neposlouchá, Maria je poslušná: Eva vrhá lidstvo do zkázy, Maria přináší život. Tento protiklad zůstane nadále trvalým majetkem mariologie.

Ve čtvrtém a pátém století si věřící uvědomili, jaký základní význam má titul "Matka Boží" — "Theotokos" — pro křesťanskou víru. Křesťané prvních staletí byli nuceni vyslovit tajemství Kristovy osobnosti v lidských a filosofických pojmech. Kdo je Kristus? Je-li Bůh a člověk, jak to Církev věří, jak pochopit a vysvětlit spojení lidské a božské přirozenosti? Odpověď na tuto otázku určovala samozřejmě i smysl a dosah Mariina mateřství. Koho vlastně Maria porodila? Nestorius připouštěl pro Marii jen titul "matka Kristova" "christotokos" odmítl ji však nazývat "matkou Boží" — "thectokos". To pak ovšem znamenalo, že se v Kristu odlučuje, odděluje osoba věčného Slova od jeho lidské přirozenosti, že v Kristu jsou dvě osoby — božská a lidská — koexistující, spojené nějakým vnějším poutem, ale ne bytostně v osobnostní jednotě, jak to vyznávala tradice. Když koncil v Efesu roku 431 prohlásil, že Maria je právoplatně nazývána Matkou Boží, protože porodila Krista, v němž je lidská přirozenost nerozlučně spojena s druhou Boží osobou, dal tak kristologii pevný, jasný směr a položil zároveň základ pro mariánskou úctu. V této době také vznikají kostely, zasvěcené Panně Marii a Bohorodička nalézá místo v liturgii, nejprve na východě, ve čtvrtém století a později i na západě.

2. Jaké rysy objevil středověk na postavě Panny Marie? První křesťanská století se zajímala o místo Panny Marie v tajemství vtělení, o její vztah k osobě Kristově. Ve středověku vystupuje do popředí zájem o to, jaké místo má Panna Maria v mysteriu vykoupení, co znamená pro nás.

V desátém století se objevuje titul "matka milosrdenství", nejen ve významu, že Maria porodila milosrdného Spasitele, ale protože je ona sama milosrdná vůči svým dětem, protože má s nimi soucit.

Nový impuls dal v jedenáctém a dvanáctém století ma-

(Pokračování na str. 8)

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Čteme-li Nový zákon, tu se nás zmocňuje přání poznat blíže onu zemi, kde žil náš Spasitel. Bohužel to není každému dopřáno. Mně Bůh popřál tu milost v roce 1936.

Palestina je země malička. Za časů Ježíšových měla jen přes milion obyvatel. Svoje jméno dostala po největším nepříteli izraelského národa, po Filištinských, kteří obývali jižní pobřeží Syrie. (Podle Židů Palestina už neexistuje, jen Israel. Pozn. sazeče.) Svatá země je sice rozlohou malá, ale měla velký význam pro svou polohu. Byla mostem mezi Afrikou a Asií. Přes tuto zemi vedly významné dopravní tepny, z nichž nejznámnější byla Via maris, mořská silnice. Po jejich cestách putovaly obchodní karavany, ale pronikala po nich také nepřátelská vojska egyptských faraonů a mezopotámských králů a zemi pustošila. Za časů Ježíšových Palestina zahrnovala Judsko, Samař a Dekapoli. O těchto krajinách se mluví v Novém zákoně. Jižní část Judsko bylo převážně židovské. V ostatních částech kromě Židů žili Samaritáni, pohané a Řekové. Tato směs lidí mluvila několika jazyky, hlavně aramejsky a řecky. Hebrejština byla jen jazykem učených rabínů a zákoníků. Pán Ježíš strávil většinu svého života v Galileji, severní to části Svaté země. Jméno Galilea je z pořečtělého hebrejského slova 'galil' (ha gojim), což znamená 'okres' (pohanů). Bylo tam totiž více pohanů než židů. Ti také svými galilejskými souvěrci opovrhovali a nemohli se smířit s myšlenkou, že by odtud pocházel Mesiáš. Zatím ještě nikdo nevysvětlil, proč Josef a Matička Boží opustili Betlém a usadili se v Nazaretě. Jedině snad tesařské řemeslo Josefovo nám může dát vysvětlení, protože na severu Galileje bylo více dřeva z cedrových lesů Libanonu.

Již Proroci předpověděli, že se této zemi 'Galileji pohanů' dostane Světla Mesiáše. Ve Svaté zemi jsou velmi úrodné oblasti, zvláště v Jižní Galileji a Samaří. Úroda je podmíněna nejen obděláním, ale hlavně obdobím dešťů, které trvá s přestávkami od září do května. Nedostaví-li se deště včas, je ohrožena úroda a hrozí hlad. Proto je ve Starém zákoně Hospodin veleben jako dárce deště. Pěstuje se tam pšenice, fazole, kukuřice a jiné obilí. Je to země pomerančů, olivovníků, fíkovníků, broskví, vinné révy a všech druhů ovoce. Ježíš viděl celou tu krásu Boží přírody a z ní čerpal příklady pro svá podobenství. Nejvíce to byly příklady z pastýřského života. Tehdejší Palestina žila z ovcí: dávaly mléko, sýr, maso a kůži na sandály. Podnebí Sv. země je různé, Galilejské se podobá floridskému, přímořskou rovinu bychom mohli přirovnat s pobřežím Texasu a poušť Negeb je stejná jako poušť Sahara. V jordánském údolí ukáže teploměr až přes 100 stupňů, v létě vanou z východu horké suché větry a v zimě chladné. Svatá země jako Florida nezná sníh, jen výjimečně v roce 1950 napadlo několik coulů. V létě je obávaný vítr tak zvaný Hamsin, který vane od května do října z Arabské pouště a spálí velkou část rostlinstva. Prorok Izaiáš nad touto spouští naříkal a došel k smutnému závěru, že krása je jako květinka na poli, která zvadne, když ji zasáhne dech Hospodinův.

Milá vážená čtenářko, takto jsem Vám trochu odpověděl, když jste mi sdělila, že již příštími vánočními svátky budete návštěvou ve Svaté zemi. Přeji Vám, abyste shlédla všechna ta posvátná místa.

Věřte mi, milí čtenáři, nikdy nezapomenu na ten dojem, když jsem stál v jeskyni, kde se narodil náš Spasitel. Vzpomínka na ta posvátná místa mi dodává síly nésti kříž, který mi Bůh vkládá na bedra. Ted' sedím u nemocné manželky a vyprávím jí o Svaté zemi a ona pozorně naslouchá, až milostivý spánek jí zavírá oči.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím a věřím, že i Vás to bude zajímat.

Prosím o modlitby za staré a nemocné lidi, za naši Terezičku. Pán Bůh zaplat' všem těm, kteří na nás pamatují v naší těžké době.

Všechny Vás pozdravuji a Bůh Vám všem žehnej, zvláště na zdraví!

Karel Pekárek.

CHATHAM, ONT., KANADA:

Srdečný pozdrav redakci H. N., také všem čtenářům! Vánoce máme za námi a vkročili jsme do Nového Roku s nadějí, která nás sílí! Přikládám peněžní poukaz na $20.00 na svoje předplatné a $5.00 navíc na Vaše potřebná vydání v redakci. Přeji Vám v tomto Novém Roce mnoho úspěchů a pevného zdraví. Vím, že mnohdy Vás i hlava ze všeho bolí! Zima u nás v Kanadě začala velmi brzy, už koncem listopadu, celý podzim jsme měli hodně studený. Připadá mi to jakoby "Polární kruh" si nás chtěl adoptovat! Na vánoce po dva dny byla příjemná zima, takže účast na půlnoční byla ve všech kostelích veliká. Vždyť jsou to nejradostnější svátky v roce. Jak rádi se zahledíme na betlém v kostele a v mysli se nám zjevuje svatá noc. A ten hřejivý pocit v nitru nás provází dále v životě. Měli by přijít i ti, co zapomněli na kostel, na ježíčky a na narození Páně! Nový rok nám připomíná, že jsme opět o rok starší, zvláště nám starším generacím, kteří jsme za těch 70—75—80 let zažili velké starosti a těžké práce, zvláště v depresi, jen abychom uhájili živobytí. Dnes naši krajané vzpomínají a děkují Pánu Bohu, že nám dopřává doposud zdraví, i když né všem. Každým rokem máme několik pohřbů na Chathamsku a mnozí jsou postiženi různými nemocemi. Stará generace, která přijela před 50 lety do Kanady, pocházela většinou z Mor. Slovácka. Přijeli jsme chudí, bez peněz, často s dluhem, ale přivezli jsme si požehnání našich rodičů a jejich dobrou výchovu. A tak mi to připadá, že jejich požehnání nás dosud doprovází. Naši krajané v Chathamsku nezapomněli na svůj rodný kraj a pověstnou dobrosrdečnost. Toho všeho je důkazem kostel sv. Antonínka v Chathamu, kde doposud každou neděli v 10:30 je česká mše sv. Dalo by by se toho napsat mnoho, jak každoročně na pout' k sv. Antonínku přijíždí mnoho poutníků v nádherných krojích. Národopisný program s různými tanci vede už mladá generace, aby děti nezapomněli, odkud pocházejí jejich rodiče. A tak to je nejlepší odkaz dětem: Zůstaňte věrni Bohu, vlasti a národu!

Přikládám poštovní "money order" na $20.00. Noviny se mi velmi líbí.

Váš Antonín Vajdík

BLENHEIH, ONT., KAN.:

P.b.J.K.

Ctěná redakce,

zasíláme vám srdečné pozdravy a zároveň vám přejeme šťastný a veselý nový rok a v něm hodně zdraví a ochrany Boží. To vám přeje rodina Franka Horáka.

Zasíláme předplatné na Hlas Národa, noviny se nám moc líbí, jenom škoda, že musíme tak dlouho na ně čekat; poslední číslo máme z 18. prosince. Toto číslo došlo dosti skoro. Odebíráme též katolické noviny z Československa, které bratr tam předplatil a divíme se, že nám je sem posílají. Posílám $21 na předplatné a zbytek na podporu Hlasu Národa.

S pozdravem

Frank Horák,

R R 3., Blenheim, Ont.

Canada

* * *

Vážený a milý pane Horák,

tomu se nedivte, že Vám docházejí Katolické noviny z Československa. Váš bratr Vám tak chce udělat radost, dokázat Vám, že na Vás nezapomíná a režim si přeje západu dokázat, že církev nijak nepronásleduje ani nezkracuje, když dokonce dovoluje katolíkům jedny noviny. Jsou pěkně dělané, v každém čísle však musí být nějaký článek o světovém míru a chvála na spolek "mírových kněží", kteří jsou v organizaci "Pacem in terris", aby dokázali režimu "dobrý postoj ke komunismu". — Počet čísel každého vydání K.N. je však omezen "z úsporných důvodů", aby se neplýtvalo papírem. A kdyby se ukázalo, že lidé mají o ně větší zájem než o Rudé právo, hned by měla redakce další těžkosti. Ale dělají tam ti důstojní páni, co mohou, jen aby měli režimní souhlas k vydání aspoň těch jediných katolických novin. Kromě těch několika článků propagandy najdou v nich naši lidé doma dobré i poučné čtení.

Hojnost zdraví a Boží ochrany v novém roce Vám, pane Horák, všem blenheimským, dresdenským a celému krajanskému okolí přeje

Redakce

WALLIS, TEXAS:

Ctěná redakce Hlasu Národa a čtenáři,

přeji vám všem mnoho zdraví a spokojenosti v tomto nastávajícím novém roce 1977. Nezdá se, že již zase uplynul rok a je tomu tak. My zde letos, v naší části Texasu máme hodně chladno. Hned na začátku podzimu bylo jako jiné roky v lednu. Hodinu — dvě okolo poledne je trochu tepleji, ale vzduch je velmi ledový.

Také i v našem malém městečku Wallis, kde máme jen něco málo přes tisíc obyvatel a do toho asi počítají i ty na farmách — začíná zločinnost.

6. prosince byl nalezen majitel obchodu "Jimmie's Drive Inn" brutálně zastřelen někým, kdo se vloupal zadním oknem. Čekali na něj a když brzo ráno otevřel, tak jej zastřelili. Doposud se po pachatelích pátrá, neb byli dva, jak poznali podle otisků bot; jeden měl velkou nohu, druhý menší. Střelili dvakrát, ponejprv se chybili. Člověk nemůže si pomoci se tázat, mají-li pachatelé z toho pocit spokojenosti? Ovšem, že příčina byla krádež. Asi to byl někdo, koho znal, kdo jej tam překvapil. Na Štědrý den někdy před třetí hodinou ráno byl zase vyloupen Western Auto závod, který vlastní manželé Sylvester a Ann Janíček a to letos již po-

NEJSRDEČNĚJŠÍ BLAHOPŘÁNÍ K 86. NAROZENINÁM

naší milé a vážené přítelkyni, paní

PAVLE JANEČKOVÉ

4160 W. 24th St., Chicago, Illinois 60623

Její narozeniny připadají letos na pátek 14. ledna 1977

Nechť Vaše narozeniny,
jsou jak ten potůček skvělý,
co mezi pomněnkami ubíhá,
radosti, co v den přiletěly,
nechť sebe menší smutek nestíhá.
Jako hvězdy jasné svítí,
nechť jest šťastné Vaše žití,
blaženost nechť stále chodí s Vámi
a tak splní vroucí toto přání.

Vše nejlepší do dalších let, prožitých ve zdraví a spokojenosti upřímně přejí:

VAŠI PŘÁTELÉ

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

druhé. Vždy ukradnou televise, vysavače prachu, flinty, sterea a podobné drahé věci. Snad se to napraví, bylo by to velmi milé, kdyby toho nebylo.

Objednala jsem si ty pěkné vánoční rekordy z Nebrasky, jsou velmi pěkné i těm malým se to líbilo, české i anglické.

Legenda o Českých granátech od Vlasty Javořické jest velmi dojemná, připomíná mi mnohé, které moje nebožka maminka Marie Novák vypravovala. Na příklad o těch maličkých kvítkách, kterým říkala slzičky, které vykvetly všude, kudy Panna Maria šla za Pánem Ježíšem na křížové cestě. Kde upadla její slza, tam vyrostla tato kvítka.

S pozdravem na všechny čtenáře a vydavatele

Marie Slanina

CUDAHY, WISCONSIN:

Pochválen buď Ježíš Kristus!
Ctěná redakce Hlasu Národa!

Posílám Money Order na $20. 15 dolarů předplatné na Hlas Národa na r. 1977, 5 dolarů na katolický tisk. Vroucně vás prosím o modlitbu za mého syna, který jest delší dobu nemocen.

Srdečné a vřelé díky vám za zasílání H.N., mám jej velmi ráda. Velmi ráda čtu; nemohu nikam chodit. Už jest tomu rok, kdy jsem měla operovanou nohu. Doktoři mně vyjmuli koleno a dali plastikové, je mi už 80 let.

Mnoho srdečných pozdravů všem vám, a přeji vám šťastný a požehnaný rok 1977. Kéž vás milý Bůh udržuje při dobrém zdraví.

Zůstávám s úctou

Anna Rezner.
3742 E. Layton Ave.
Cudahy, Wis. 53110

Milá Mrs. Rezner,

děkujeme za přání k novému roku, které upřímně opětujeme. Otec Vojtěch se pomodlí za Vašeho nemocného syna i za to, aby se Vám s tím plastickým kolenem lépe běhalo. Jsme rádi, že se Vám H.N. líbí.

Redakce

DUBUQUE, IA.:

Důstojný pane Vojtěchu Víte, vážená redakce,

přijměte nejvřelejší přání k novému roku, hlavně hojnost Božího požehnání. Mnoho hodných přátel a odběratelů a příznivců Hlasu Národa, pro který konáte záslužnou a obětavou práci, za kterou Vám Pán Bůh jistě požehná.

Já jsem ráda psávala, ale už mi to nejde. Stáří a nemoce se hlásí a síla mě opouští.

Přeji Vám i ctěné redakci a všem odběratelům hojnost zdaru a požehnání v tom novém roce. A svatou trpělivost pro dnešní časy, které se mění a my staří na to nejsme zvyklí a mnoho věcí se nám dnes nelíbí. Víru a růženec, který se můžeme denně pomodlit, nám ještě nevzali. Ale v komunistických zemích to je lidem odebráno. Proto je třeba více modliteb za ty, co tak musí trpět.

Zdraví vás krajanka

A. Brejchová

* * *

Drahá paní Brejchová,

na Vaše zajímavé dopisy si dosud vzpomínám z Národa a Katolíka. Často jste si v nich vyměňovala své názory a náhledy s Maříkou z Rokycan a se čtenářkou z Kalifornie. Také strýček Karel z texaského Frýdku s Vámi občas zažertoval, ale teď se nám nějak odmlčel. Asi mu napadlo sněhu i kolem jeho stavení — ač tam obyčejně nechumelí — a teď nemůže s trakařem na cesty.

Pěkně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

IOWA, PROTIVÍN:

Milí pracovníci okolo našeho Hlasu Národa,

tak tady sama sedím o dnešní vánoční neděli. Po všem tom shonu. Tady u nás si to ještě tak trochu udržujeme po našem. Máme vždy večeři na Štědrý večer.

Tedy o této vánoční pohodě jsem vzala vaše noviny do rukou. A to je příčina, proč si chci s vámi popovídat.

Děkuji vám za ty články jako je "Jak sv. František slavil vánoce (Stavitelé chrámů), "Legenda o českých granátech", pak "Svatá noc" se mi moc líbila a "Štědrý večer u Mánesů" a také další články byly k nezaplacení, jako "Našim nemocným čtenářům k vánocům".

Snad ani nevíte, jak nás tím čtením povzbudíte. Já jako vaše čtenářka jenom beru. Ale oplatit vám to nějak? To je nemožné a proto tedy ze srdce přeji milostiplnou pohodu pro Vás, Otče Vojtěchu a hodně, hodně zdraví v novém roce. To platí i pro ty pracovníky, kteří po večerech Vám pomáhají. Tady v Protivíně pořád ještě zpíváme 3 české koledy o půlnoční vši sv.: Slyšte, slyšte pastouškové; Narodil se Kristus Pán a Nesem vám noviny. Patřím do pěveckého kroužku řadu let. Ne že bych byla zvláštní zpěvačka, ale muzika a zpěv je a byl vždy pro mě požitek.

Máme nového pana faráře, dp. Fr. Ptáčka. Tak jsme jej požádali, jestli si můžeme zazpívat něco česky. Father byl hned ochotný, za což mu děkujeme a sestře Olata, naší učitelce zpěvu také. Neumí česky, ale zahrála nám Nesem vám noviny, při čemž jí pomáhala Mrs. Svoboda.

Za dva roky budeme tu u nás v Protivíně slavit 100 let trvání našeho městečka. Tak pomalu se budeme muset na to připravit.

Jednou se jedna čtenářka H.N. ptala, odkud jsem. Pocházím z Lipova na Moravě. Můj manžel zemřel před 4 roky — zrovna v lednu.

S Pánem Bohem

Mrs. Mary Hudeček

* * *

Milá paní Hudečková,

když jsme byli loni s naší mládeží ve Spillville, byla jste tak laskavá, že jste nás všechny k Vám do Protivína pozvala. Společně se nám to pak nedalo udělat, tak jsme si tam odpoledne zajeli soukromě s dvěma přáteli. Prohlédli jsme si Váš čist'ounký kostelík, navštívili hřbitov, přečetli téměř všechna česká jména na pomnících a mluvili tam s jednou českou babičkou, která zrovna zalévala květiny na rodinných hrobech. Na faře nebyl nikdo doma, ale ve škole jsme našli dvě sestřičky. Jestli si dobře vzpomínám, jméno tehdejšího Vašeho pana faráře bylo Hayek .

Všechno se nám tam líbilo, a tak — když nám Pán Bůh zdraví dá, necháme se k Vám za dva roky na ty oslavy stoletého trvání městečka pozvat.

Máme v redakci radost z toho, že si tam u Vás udržujete ty české vánoce a aspoň tři koledy. Máte za to zásluhu. Když ten nynější dp. farář je také českého původu, jistě bude mít pro Vaše přání pochopení, i v jiných kulturních věcech, zvláště když uvidí, že třeba taková "staročeská pout' " by přivábila do vašeho městečka spoustu návštěvníků ze širokého okolí i z dáli. Všechno ale záleží na Vás, abyste svému duchovnímu správci ukázali, že o to máte zájem vy — protivínští věřící — když naše staré krajanské tradiční organizace o to už zájem nemají. Tak, jen pěkně do toho, a Protivín se ještě bude ozývat českou muzikou — jako se to podařilo vzkřísit krajanům v českých městečkách Nebrasky.

Hodně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

VESELE DO NOVÉHO ROKU

Nové rekordy 33⅓ rpm: "Dávno přešla doba", skladby Karla Valdaufa jako: Jedno přání, Cestička k lásce, Já Tě znám — celkem 14 zpívaných písní, $5.98.

"Moravanka I." 10 inčů: Jedna růže — dvě růže, Smutný su já, Mamko moja, mamko — 10 zpívaných písní, $4.98.

"Al Grebnick and the boys play Carpenters": Já mám trakař nový, Stavěli tesaři, Na faře a jiné, $4.98.

Rekordy jsou stereo. Poštovné 75c na jednu zásilku. — Mnoho českých a slovenských rekordů na skladě, seznam zdarma.

"Národní zpěvník" — 175 čsl. národních písní se slovy a notami, $4.50, poštou $5.15. — **"Sokolský zpěvník"**, obsahuje též národní písně, čsl. hymnu a koledy. Se slovy a notami, $3.95, poš. $4.60. — **"U české muziky, sv. 8"**, 18 písní se slovy a notami pro piano, $2.95, pcš. $3.60.

Mapa Československa, 75c, poštou $1.00. — **Mapa kulturních památek Prahy,** 85c, poš. $1.10. — **Czechoslovakia Guidebook** (v angličtině), $3.50, poš. 4.15.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejši cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Čapek K.: Povídky z jedné kapsy — Povídky z druhé kapsy, $3.50, poš. $4.15. — Hašek J.: Zábavný a poučný koutek, $3.50, poš. $4.15. — Hašek J.: Osudy dobrého vojáka Švejka (3 knihy), $11.00, poš. $11.75. — Rais K. V.: Výminkáři, $1.75, poš. $2.00. — Detektivky: Dürrenmatt: Soudce a jeho kat, $5.25, poš. $5.90. — Krušina K. J.: Pan Dadáček má dovolenou, $5.70, poš. $6.35. — Kirst H.: Vaše věc, pane komisaři, $4.50, poš. $5.15. — Sjowallová: Záhada zamčeného pokoje, $4.75, poš. $5.40.

Velká zásoba českých knih, žádejte seznam.

Erben K. J.: Prostonárodní české písně a říkadla, texty pouze, $10.00, poš. $10.75. — Šetelík: Praha, 110 barevných reprodukcí, $60.00, poš. $62.00. — Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický slovník, $11.50, poš. $12.25. — Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, $4.95, poš. $5.60. — Domová pokladnica 1977 — zábavná i poučná ročenka ve slovenštině, $2.50, poš. $3.15.

Ricola Swiss Herb Beverage, bylinný čaj (instant), plechovka $1.75, poš. $2.50, pojištěné $2.90.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchařské knihy české i anglické, mák, kmín atd.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
telefon 484-3459

NEJVYŠŠÍ ÚROKY USTANOVENÉ ZÁKONEM VYPLÁCÍ

FIDELITY FEDERAL SAVINGS

	STUPEŇ ÚROKU	NEJMENŠÍ VKLAD	LHŮTA	VÝTĚŽEK
CERTIFIKÁTY:	6½%	$1,000	1 rok	6.81%
	6¾%	$1,000	2½ roky	7.08%
	7½%	$1,000	4 roky	7.90%
	7¾%	$1,000	6 roků	8.17%

Úroky platíme ode dne vkladu. Vyzvednuté vklady před splatnostním časem, zákonem ustanovené vyplatí pouze 5¼% se srážkou 90 dnů.

SPOŘITELNÍ VKLADY:	5¼%	$10	—	8.17%

Vklady do desátého každý měsíc nesou úroky od prvního dne měsíce a ode dne vkladu po desátém až do dne vyzvednutí.

FIDELITY FEDERAL SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

6532 W. CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon GUnderson 4-2250

FRANK R. KAŠPAR, ředitel

HODINY: Pondělí a pátek 9—8; úterý a čtvrtek 9—4:30; sobota 9—12:30; středa zavřeno

— ACCOUNTS INSURED BY F.S.L.I.C. TO $40,000 —

Maria v dějinách církve

(Dokončení ze str. 5)

riánské úctě svatý Anselm z Canterbury a svatý Bernard. Oba oslavují velikost Mariinu, ale též moc její mateřské přímluvy. Jsou známy obrazy, jimiž svatý Bernard vyjadřuje, co Maria pro lidi znamená. Je hvězdou, která vede bezpečně k přístavu; podobá se kanálu, vodovodu, který nám přivádí vody božského slitování a božské milosti. Právě protože je Matkou Boží, má svou přímluvou mocný vliv na Boží srdce.

Mariánská úcta ve středověku má ještě jiný odstín. Rozvíjí se v době, kdy evropská kultura odkrývá tajemnou velikost ženy a moc lásky. Dantova Beatrice a Petrarkova Laura jsou postavy, v nichž je ztělesněn a umělecky ztvárněn tento nový ideál ženy: ženy zároveň přitahující a nedostupné, ženy, křísitelky tvůrčích sil, odkrývající cestu k celistvosti bytí a k božským výšinám. Dante vidí Beatrici zalitou božským světlem, není s to vylíčit její krásu. K ženě patří moment úcty a tato úcta povyšuje ženu do sfér, které starověk neznal. Není tedy divu, že se tento nový ideál ženy a tento nový cit úcty a lásky přelil i do úcty mariánské a že ji pronikl nebývalým teplem a citovým rozechvěním.

3. Novověk, třetí perioda, začíná protestantským schismatem. Protestanté odmítají všechno, co se zdá zastiňovat jedinečnou velikost Kristovu, a ve jménu této "čisté" víry odmítají tedy i mariánský kult. Katolíci na to odpovídají tím, že mariánskou úctu nejen obhajují, ale zintensivňují a propagují. Snaží se tak nahradit, co protestanté Panně Marii odpírají, a hromadí proto oslavné tituly a výsady. Mariánská úcta dostává nový impuls, zároveň se však jaksi osamostatňuje, ztrácí souvislost s liturgií a hledá nové cesty v různých pobožnostech. Dnes se nám na barokních formách mariánské úcty zdá ledacos překonané nebo dokonce přehnané. Těžko na příklad chápeme, že se v 18. století horliví zastánci dogmatu Neposkvrněného početí zavazovali slibem, že jsou ochotni hájit tuto pravdu i krví. Připomeneme raději, že i novověk nalezl na postavě Panny Marie novou krásu: odkryl její vnitřní bohatství. V Marii se stal Bůh člověkem, v ní tedy máme privilegovaný přístup k božím tajemstvím a k samému Bohu. Maria je místem, v němž můžeme kontemplovat boží lásku k lidem, v němž tato láska dosáhla vrcholu. Maria nás vede k Ježíši a skrze Ježíše k Bohu: je učitelkou vnitřního života, vede až k výšinám mystického spojení s Bohem.

Kdybychom měli říci ještě několik slov o tom, jak a čím oslovuje Panna Maria člověka dvacátého století, našli bychom je asi v dokumentech druhého vatikánského koncilu, na příklad v této větě z Dekrétu o laicích: "Blahoslavená Panna, královna apoštolů, žila na zemi život společný všem lidem: život práce a starosti o rodinu." Tak cítíme blízkost Panny Marie dnes: ne tolik ve výsadách, které ji od nás oddalují, jako spíše v tom, co nás s ní sbližuje: v její pokorné, prosté každodenní existenci.

Taková je ve zkratce historie Panny Marie v dějinách Církve. První staletí objevila její význam v tajemství vtělení; středověk odhalil její velikost v řádu vykoupení; a novověk odkryl bohatství jejího vnitřního života. A ve všech těchto staletích se ozývají prorocká slova chvalozpěvu "Magnificat": "Od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení".

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VAM NEJLEPE POMŮŽE A PORADI
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(Zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

PAVEL PECHÁČEK ČECHOAMERIČAN SVATÝM

Papež Pavel VI. oznámil ve Vatikánu, že 19. června 1977 prohlásí za svatého třetího Američana, Jana Nepomuka Neumanna, který se narodil v Prachaticích v Čechách.

Do té doby byly prohlášeny za svaté dvě Američanky. Prvním mužem, který působil ve Spojených státech a bude svatořečen, je někdejší philadelphský biskup, Jan Nepomuk Neumann, který se narodil 28. března 1811 v Prachaticích v Čechách. Byl jedním z šesti dětí tkalce Filipa Neumanna, který se přistěhoval do Prachatic v Bavorska, a Češky Lebisové. Studoval na gymnáziu a v semináři v Českých Budějovicích a později pokračoval ve studiu v semináři v Praze. Teologická studia dokončil roku 1835, avšak nemohl být vysvěcen na kněze, poněvadž v jeho diecézi byl tehdy kněží nadbytek. V únoru 1836 se Jan Nepomuk vydal pěšky z Prachatic do Českých Budějovic, a tam si vymohl od biskupa povolení, aby mohl odjet jako misionář do Ameriky. Svým rodičům napsal na rozloučenou: "Povolání, za nímž odjíždím, a které budu s Boží pomocí věrně plnit, Vám — jak jsem přesvědčen — přinese požehnání." Těžko říci, zda Jan Nepomuk Neumann mohl tušit, jak úžasně se tato jeho slova vyplní ... Neumann přijel do New Yorku v roce 1836 ve věku 25 let s jediným dolarem v kapse. Zůstal mu z peněz, které na jeho cestu vybrali prachatičtí katolíci. V New Yorku jej 25. června 1836 vysvětil na kněze biskup John Dubois (Dyboa), který přijel do Ameriky jako uprchlík před Francouzskou revolucí. Po vysvěcení se Neumann vypravil do města Buffalo, kde vykonával pastorační práci mezi přistěhovalci z Německa, Irska, Francie a Skotska. Sociální činnosti v nejchudších rodinách se věnoval s takovým úsilím, až vyčerpáním onemocněl. Po třech měsících léčby vstoupil do řádu redemptoristů, jehož posláním bylo starat se o opuštěné. Tehdy 27letý kněz začal vyhledávat rodiny zejména v oblastech amerických pionýrů, kam ještě nedosáhla civilizace. Neumann byl tak horlivý a úspěšný, že se stal viceprovinciálem redemptoristů pro celou Ameriku. Tato funkce však vyžadovala autoritativní povahu, a tu Neumann neměl. Na vlastní přání se proto stal správcem chrámu svatého Alfonze v Baltimore, kde tehdy bylo velké množství přistěhovalců z Čech. Byl s nimi v úzkém styku, ale nezdržel se v Baltimore dlouhou dobu. Neumann byl nesmírně oblíben mezi chudými, zatímco se vyhýbal mocným a vážným. Věnoval chudým téměř celý svůj čas; církevní kruhy si byly jeho záslužné činnosti záhy vědomy, Neumann se však odmítal stát biskupem. Svým přátelům z redemptoristického řádu v Římě dokonce poslal petici s žádostí, aby intervenovali u tehdejšího papeže Pia IX., aby nebyl povyšován. Papež Pius IX. však trval na svém rozhodnutí a Jan Nepomuk Neumann se stal roku 1851 prelátem v největší americké diecézi, v níž žilo 200 tisíc katolíků. Ačkoli původně povýšení odmítal, Neumann papežova rozhodnutí uposlechl a věnoval se práci v nové funkci se stejným úsilím, jako když byl prostým knězem. O jeho konsekraci biskupem se v Baltimore vypráví dodneška, protože byla spojena s příhodou, která Jana Nepomuka Neumanna velmi charakterizuje. Do Neumannova bytu se dostavil arcibiskup, Francis Patrick Kenrick. Páter Neumann však jako obyčejně pracoval mezi chudými a arcibiskup se ho nedočkal. Když se konečně vrátil Neumann domů, nalezl na stole biskupský prsten a kříž, což bylo znamením, že se v nejbližší době stane biskupem ve Philadelphii, jak si to přál papež.

Když přijel Neumann už jako biskup do Philadelphie, měl radost, že jej nevítají žádné zástupy, že jej však čeká od věřících dar, kterého si cenil nejvíc. Byl to pozemek pro novou školu. Biskup Neumann si totiž víc než kdo jiný uvědomoval nutnost výchovy, hlavně mezi přistěhovalci. Lidé, kteří přijížděli do Ameriky, byli totiž většinou chudí, nevzdělaní a často i nevítaní. Většinou ani neuměli anglicky a nutně potřebovali pomoc. Biskup chudých ji nikdy neodmítl. 3. května roku 1852 zřídil Ústřední školskou radu, jejímž smyslem bylo zorganizovat v diecézi školství, starat se o zajištění potřebných nákladů, o učitele a učebnice. Byla to první církevní organizace pro otázky školství v diecézi a stala se zárodkem velmi kvalitního systému církevního školství v celých Spojených státech. Biskup Neumann ovšem nepřestal ani působit přímo mezi chudými rodinami. Osobně navštěvoval zejména rodiny pennsylvánských horníků, které většinou tvořili evropští přistěhovalci. Neumann měl tu výhodu, že s nimi dokázal většinou hovořit v jejich mateřštině, protože vedle češtiny, němčiny a angličtiny ovládal i jiné jazyky. Je o něm například známo, že jej ještě jako kněze v New Yorku velmi mrzelo, že nemůže zpovídat a dobře pomáhat v rodinách chudých irských přistěhovalců, kteří neuměli anglicky, ale hovořili starou gelštinou. Je typické, že když se Neumann mezi ně za několik měsíců vrátil, uměl tento starý jazyk Irů. Jeho zásadou totiž bylo, že nejlépe můžeš pomoci potřebným, když se co nejvíc přiblížíš jejich prostředí a způsobu života, když je dokážeš co nejlépe pochopit.

Biskup Neumann žil sám chudě. Měl jediný černý oblek a odmítal nosit ozdobný oblek nejvyšších církevních představitelů. Obleky a obuv, jež obdržel, záhy dal chudým. Pro Neumanna nebyla žádná práce a námaha příliš velká. Je o něm například známo, že šel střídavě pěšky a jel vozem i 40 kilometrů, aby udělil svátost biřmování jedinému biřmovanci. 5. ledna 1860 se omlouval jednomu návštěvníkovi, že musí odejít, protože zbývá vykonat ještě mnoho práce. A šel. Vyčerpán prací pro své bližní, klesl cestou na chodníku před jedním domkem. Když donesli biskupa Neumanna domů, byl už mrtev. Bylo mu 49 let ...

Když má být někdo prohlášen za svatého, je k tomu zapotřebí splnit řadu požadavků. Podle přísných vatikánských předpisů k tomu patří také nejméně tři nadpřirozené skutky, k nimž dojde v souvislosti s osobou, jež má být svatořečena. Lékařská komise příslušné Vatikánské kongregace prohlásila, že — cituji — ve všech třech předložených případech je vyléčení nemocných osob z lékařského a vědeckého hlediska nevysvětlitelné. V jednom z případů se konkrétně jednalo o rakovinu kostí, v posledním o případ philadelphského učitele, Kenta Lenahana, těžce zraněného při vážné autonehodě ...

Před cestou za potřebnými lidmi, řekl svému poslednímu návštěvníkovi biskup Jan Neumann: "Člověk musí být vždy připraven; protože smrt přichází tam a tehdy, kde a kdy to chce Bůh." — K hrobu budoucího amerického svatého, rodáka z Čech, Jana Nepomuka Neumanna, v kapli philadelphského chrámu svatého Petra, dnes přicházejí tisíce lidí. V rámci letošního světového eucharistického kongresu, tam byla za účasti více než dvanácti set Čechů, žijících ve Spojených státech a jiných zemích světa, sloužena desítkami kněží českého původu v čele s americkým biskupem Mořkovským slavná mše svatá. Všichni přítomní tušili, že papež Pavel VI. už brzy oznámí svatořečení někdejšího philadelphského biskupa, rodáka z jihočeských Prachatic. Minulý týden k tomu tedy došlo. Každý z přítomných kardinálů odpověděl na papežovu otázku latinsky — "placet". V souvislosti s jednáním o svatořečení Jana Nepomuka Neumanna to představovalo jednoznačný souhlas ... Současný philadelphský kardinál, John Krol, který je polského původu, při této příležitosti prohlásil: "Spojené státy jsou zemí přistěhovalců; a před sebou nyní máme nejlepší příklad přistěhovalce, který přišel proto, aby pomáhal jiným příchozím. Je to velká pocta pro Československo, Čechy a pro Prachatice. Biskup Neumann je dobrým příkladem mnoha kněží, kteří přišli ze zemí Východní Evropy a starali se ve Spojených státech o východoevropské přistěhovalce". Kardinál Krol ve svém projevu dále zdůraznil, že biskup Neumann byl živým příkladem toho, co představuje katolická církev, a nejlepším představitelem pluralizmu, jímž se vyznačuje americká společnost ...

Jaroslav Orlický:

Proč není na Kubě zločinnost?

Novinář, komentátor a zpravodaj z televizní obrazovky Mr. Howard Smith navštívil už také Kubu. Chtěl se přesvědčit jak to v tom komunistickém ráji vypadá. Porovnával kubánské poměry a zjistil, že se tam mnoho změnilo k lepšímu. Fidel Castro už také vypadá lépe. Má sice zarostlou bradu, ale místo vojenské kombinézy nosí už parádní generálskou uniformu. Zdá se, že ani mýdlem nešetří. Příděl potravin na lístky je plynulý a hlavně tam už nejsou nikde vidět žebráci a podvyživení lidé.

Nejvíce se prý ale Mr. Smithovi líbil noční klid na ulicích Havany. Policie v ulicích není k spatření. Kriminálních činů je tam velmi málo — alespoň to tak americkému žurnalistovi hlásili. On, člověk zvídavý, chtěl tedy vědět, co je příčinou tak malé zločinnosti, a ke svému údivu zjistil, že na Kubě musí policejní službu vykonávat každý občan. Prostě: jeden hlídá druhého. Mr. Smith měl pro toto zařízení najednou velký obdiv. Dokonce došel k závěru, že by se něco podobného mělo zařídit i v USA. "Moudrý" pan novinář jakoby zapomněl, že komunistický systém se všude udržuje u moci jen bedlivým hlídáním. Přísnému dohledu je podrobeno všechno. Nehlídá se jen činnost kriminálních elementů, ale i řádných občanů. Dává se pozor kdo koho navštěvuje. Hlásí se místo, kde se shromáždí více lidí. Mezi ně se nasazují špiclové, kteří hlásí každé slovo, které neprozřetelně kritisuje režim.

Mr. Smith neměl asi možnost zjistit vyšetřovací metody kubánské policie, ale jen tak jemně přiznal, jak se tam zločiny přísně trestají. Neřekl nám ale, co všechno je na Kubě za zločin považováno. My ovšem víme, co všechno komunisté považují za zločiny. Stačí nesouhlasit s režimem, pokusit se o útěk z komunistického ráje, nebo jen vlastnit knihu, nepřátelskou komunistické ideologii. Kdyby tak Mr. Smith místo špiclování doporučil U.S. soudcům přísnější trestání zločinců, bylo by to rozhodně moudřejší a Americe prospěšnější.

Dále Mr. Smith "objevil", že Kuba pracuje pro SSSR. Odměnou za to, že připravuje komunistické revoluce v dalších zemích Latinské Ameriky, dostává Castro od Moskvy jeden milion dolarů denně. Mr. Smith se ptá, zda by nebylo lepší si za nějaký ten milion kubánský režim koupit, aby pracoval pro Ameriku! Víme přece, že kdysi Castro prodával za americké zboží a traktory i kubánské zajatce! Komunistické vlády dovedou dokonce prodávat za dolary i nevěsty . . .

Čemu se ovšem divíme je to, že Mr. Smith nějak pozapomněl na všechny tučné dary Ameriky Moskvě od dob Hooverových, Roosewelltových až po loňský — pro Moskvu výhodný prodej U.S. obilí; že svým posluchačům neřekl, jak Amerika během půlstoletí vždycky přispěchala na pomoc, aby se komunismus nezhroutil. A stejně si přátelství Moskvy nekoupila.

Mluví se o morálce v zahraniční politice USA. Tohle doporučení Mr. Howarda Smitha má k morálce opravdu velmi daleko a navíc dokazuje jeho naprostou neznalost komunismu.

V Československu je nedostatek potravin

Praha. — V Československu se letos mají nekomunisté velmi špatně a trpí citelným nedostatkem. Jen komunisté mají pro sebe stále všeho dost. Za první republiky bylo Československo zemědělsky soběstačné; potravin bylo dost, takže ani žebráci nechtěli chleba, nýbrž žádali peníze. Komunisté poslali žebráky do táborů nucených prací. Zkolektivisování půdy a komunistické zemědělské hospodaření však přivodily plánovanou závislost Československa na Sovětech — i v oboru výživy. Státní úřady, aby dokázaly, že komunistické hospodaření je správné, musejí systematicky falšovat statistické údaje o zemědělském výnosu. Katastrofální sucho, jímž byla západní a střední Evropa postižena vloni v létě, ještě silně zhoršilo v Československu tamní beztoho neradostnou zásobovací situaci. Proto nyní není v Československu ani dostatek chleba, ani dost brambor. Před potravinářskými obchody stojí dlouhé fronty lidí, které jsou příznačným zjevem marxistické ekonomie.

V oboru pěstování dobytka tam je situace ještě kritičtější, o čemž přesvědčivě mluví bezmasé čtvrtky! Máslo a ovoce je k dostání jen zřídka; když přijde do obchodů, pak stojí před obchody dlouhé fronty už od tří hodin ráno a ti poslední v řadě pak obyčejně odcházejí s prázdnou, poněvadž komunistický vedoucí prodejny — (který si beztrestně může dát stranou nejlepší maso, zeleninu, ovoce atd. pro své známé) — jim prohlásí: "Vyprodáno!"

Při čínském zemětřesení zahynulo na 650,000 lidí

Hongkong. — Při velkém zemětřesení na území Tangshan v severní Číně 28. července 1976 zahynulo celkem 655,237 lidí, 79,000 lidí bylo vážně zraněno a dalších 700,000 jich utrpělo zranění různého druhu. Bez přístřeší zůstaly celé miliony lidí; hmotné škody nemohly být dosud napraveny. Zemětřesení, které měřilo na Richterově stupnici 8.3, postihlo východní část provincie Hopeh, nejhustěji zalidněnou část Číny, kde leží města Peking a Tientsin, druhé a třetí největší město Číny.

V celých dějinách existovalo pouze jedno zemětřesení, při kterém zahynulo více lidí: v roce 1566 při zemětřesení v čínské provincii Shensi zahynulo na 800,000 lidí. V roce 1920 byla zemětřesením postižena čínská provincie Kansu; přitom zahynulo více než 200,000 lidí.

V Bejrútu je rušeno příměří

Bejrút. V úterý 4. ledna šest ozbrojených moslemů přijelo v autě do křesťanské čtvrti v Bejrútu a začalo střílet do chodců; přitom byly čtyři osoby zabity a několik dalších bylo zraněno. Policii se podařilo zadržet auto i jeho osazenstvo a předat je arabské okupační mírové armádě. V autě byly nalezeny třaskaviny a komunistický propagační materiál. V týž den byl zadržen neznámý cizinec, který se pokoušel vstoupit do křesťanské čtvrti s nákladem 40 liber dynamitu. Den předtím vybuchla velká bomba před kasárnami pravicové křesťanské milice; přitom bylo zabito 35 osob a 50 dalších bylo zraněno.

Z krajanské kulturní činnosti v Clevelandu

HRA "BRATR Z AMERIKY" VELKÝM ÚSPĚCHEM

(Pilnost "Včelek" nepřekvapuje)

Včelky již z přirozeného pudu jsou tvořivé a pracovité. Naše "clevelandské Včelky" jsou nejen pracovité a tvořivé, ale mají též absolutní smysl pro psychologické pojetí divadelních her, jinými slovy, jsou profesionálními na prknech jeviště.

Celá věc začala za zremodelovanou oponou, na které jsou zobrazené Hradčany, Karlův moost a Vltava. Představte si, čtrnáct dní před Štědrým večerem, s velkým ozdobeným stromem v síni začíná hra "Bratr z Ameriky".

Sama vánoční nálada nás ovívá a hra, kořenící na českém venkově nás přivádí do kraje, kde se dere peří, kde je vše to nejkrásnější, tak jak to viděly naše mladé zasněné oči, tak jak to cítila naše srdce.

Děj, propletený detaily, je docela jednoduchý. Frank Stárek odjede do Ameriky a při návratu se má jeho lod' potopit. Příbuzní ihned rejdí po jeho statku a připisují si vše možné i nemožné. V jejich mamonství i malosti, tři miliony korun dovedou připevnit koňské oční klapky lidem obzvlášť necharakterním. Frank přirozeně vezme jinou lod' a šťastně se vrátí domů.

Hra od Františka Cimlera není náročná na množství herců, ani na přeměny kulis, ale potřebuje špičkový výkon hrajících, aby Cimlerovy postavy byly opravdově představeny. Sedm herců vytvořilo obrazy, říkající všem, že lidé mohou být (a to nejen o vánocích) přímnější, lepší a milosrdnější.

Ludvík Rychtera, Marie Frijoufová, Václav Hesoun, Vladimír Králík, Hana Matoušková, Jarmila Hromádková a Lubeš Hromádka byli výborně sehranou jednotkou, kterou by si též od profesora dramaturgie zasloužili. Bezvadně napovídala Milada Žižková.

Je nás stále méně a práci kolem dělá pouze několik jedinců. Je to naše nemoc? Kritika je vždy "velice" podstatná. Uvědomění přichází, až když nám "teče do bot", anebo když je již příliš pozdě. Tyto problémy máme všude. Mají je i Jarmila a Luba Hromádkovi, kteří pro divadelnictví doslovně žijí. Oba však mohou být s výkonem i s návštěvou naprosto spokojeni.

Při zahájení vzpomněl Luboš Hromádka i vlastence, sokola a zakládajícího člena Krajanského výboru, Johna Kimla, který za dobu 59 let nevynechal ani jediné české divadlo. Před třemi dny byl zavražděn na východní straně města, jak už o tom H.N. své čtenáře informoval.

Nezapírej otce svého ani matku svou — nezapírej řeč svoji, která je tak výrazná, tak barvitá na prknech jeviště, obzvlášť v mraveništi mezinárodního prostředí Ameriky.

Lubo a Jarmilo, pokračujte nezlomně dál — herci i diváci jsou definitivně s vámi.

Přemek Kocián

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů;
pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČÍHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GÚ-4-9633.

KLUB DOMOV z N.S.Č.K.
POŘÁDÁ
VESELÝ MAŠKARNÍ MUMRAJ
V SOBOTU 5. ÚNORA 1977
v "OLYMPIC ROOM" budovy Olympic v Ciceru, Ill. (vchod z Čermákovy tř.)
Ráz: "Z českých mlýnů"
★ ZÁBAVNÍ a TANEČNÍ PROGRAM
★ Karnevalová taneční zábava
★ Volba nejlepší masky večera
★ Hudba: G. Kollarič a jeho kapela
★ Kuchyně a bar otevřeny od 7 hod. večer
ZAČÁTEK V 8 HOD. VEČER
Vstupné: $3.50
Předprodej lístků v Berwynu u F. Pancnera a u členů Klubu DOMOV

SPORT

Přátelské hokejové zápasy

Ve vánočním čísle Hlasu Národa jsem uvedl první výsledek zápasu Winnipeg Jets—výběr Československa 6:5. Od té doby sehrál výběr Československa všechna utkání na svém zájezdu v Kanadě a USA s těmito výsledky.

Edmonton Oilers—
výběr Československa 6:4

Také ve druhém utkání svého zájezdu čs. hokejový výběr (reprezentovaný posíleným celkem Kladna) prohrál, tentokrát s pátým týmem B-skupiny WHA. Nástup patřil Kanaďanům, kteří v 6. minutě vedli už 2:0. Dalšímu gólovému přívalu nezabránila ani výměna brankářů v čs. týmu. Branky za čs. stranu dávali Ed. Novák 2, Bauer a Pouzar.

Calgary Cowboys—
výběr Československa 4:5

Ve třetím utkání dosáhli čs. hokejisté prvního vítězství. Porazili šestý tým B-skupiny WHA těsně 5:4. Střetnutí mělo vyrovnaný průběh, vítězný gól vstřelil nejlepší čs. ligový kanonýr Milan Nový 34 vteřin před koncem celého zápasu. Další branky připojili M. Šťastný 2, Vejvoda a Müller.

Minnesota Saints—
výběr Československa 3:2

Čs. hokejový výběr prohrál v dalším utkání svého zámořského zájezdu. Podobně jako ve Winnipegu, neudrželi čs. hráči dvoubrankové vedení a prohráli hladce závěrečnou třetinu. Branky: Pouzar a Ed. Novák.

New England Whalers—
výběr Československa 1:4

V předposledním ze šesti utkání turné čs. hokejistů měl čs. celek po celý zápas převahu. Vynikl především M. Šťastný — autor dvou branek ve 2. třetině. Další góly vstřelil Ed. Novák a Neliba.

Indianapolis Racers—
výběr Československa 3:2

V závěrečném utkání utrpěl čs. hokejový výběr čtvrtou porážku. Zápas s týmem WHA přineslo rušnou hru. Branky dali M. Šťastný a Kaberle.

★

X. ročník Ceny Izvestijí v Moskvě

Jubilejního hokejového turnaje se zúčastnilo pět mužstev — SSSR, Švédsko, Československo, Finsko a kanadský Winnipeg Jets (vedoucí tým západní skupiny WHA).

Československo—
Winnipeg Jets 3:2

Branky: Martinec (Pardubice), V. Lukáč (Bratislava) a Veith (Jihlava) — Hedberg, Dunn. Čs. mužstvo sehrálo pouze průměrné utkání; nejvíce chybovalo při zapojování obránců do útočných akcí. Winnipeg nehrál příliš tvrdě, přesto se čs. hráči po zranění Nového (Sparta) v úvodu druhé třetiny trochu zalekli a nešli do osobních scubojů už s plným nasazením.

SSSR—Švédsko 4:2

Skvělým výkonem zařídila výsledek útočná trojice Michajlov 1, Petrov, Charlamov 3.

SSSR—Finsko 9:3

Finové vzdorovali pouze v prvé třetině, potom se prosadil zkušenější tým SSSR a jistě zvítězil.

Švédsko—Winnipeg Jets 4:4

Švédové vedli 4:2, ale poslední třetina přinesla nečekaný obrat a "tryskáči" nejen, že vyrovnali, ale byli i blíže k vítězství. Kuriozitou zápasu bylo to, že sedm gólů z osmi dali Švédové rozdělení do obou mužstev.

Československo—Finsko 6:1

Branky: Martinec 2, Hlinka (Litvínov), Richter (Sparta), Havlíček, Augusta (oba Jihlava). Čs. týmu stačil solidní a pozorný výkon k vítězství, výsledek i průběh boje měl pod svou kontrolou.

Československo—Švédsko 1:2

Branky: Havlíček — Andersson, Lundberg. Čs. mužstvo se ujalo vedení, Švédové vyrovnali problematickým gólem a vítězný vstřelili po chybě Kajkla (Plzeň) na modré čáře. Čs. porážka byla hodně nešťastná a nejslabším článkem hry čs. týmu byla opět obrana.

SSSR—Winnipeg Jets 6:4

Kanaďané se nevzdali ani za stavu 1:5 a nakonec upravili poměr branek na přijatelné skóre.

Švédsko—Finsko 9:0

Švédům stačilo jen pozorně bránit ve vlastní třetině a čekat na chyby Finů. Těch bylo mnoho a tak Švédové zaslouženě vysoko zvítězili.

Winnipeg Jets—Finsko 2:1

Finové byli opět nepřesní v obraně, v prostřední části hry proměnil dvě šance Winnipeg, které mu nakonec zajistily vítězství.

SSSR—Československo 3:2

Branky: Žlutkov, Balderis, Petrov — Jiří Novák, Ebermann. V první i druhé třetině bylo v čs. silách zápas rozhodnout, zvláště když brankář Crha (Pardubice) zachytal opravdu skvěle. Vítězný gól padnul v 56. minutě, když Petrov trefil Charlamovu přihrávku do Crhovy branky.

Konečná tabulka turnaje

1.	SSSR	22:11	8
2.	Švédsko	17: 9	5
3.	Československo	12: 8	4
4.	Winnipeg Jets	12:14	3
5.	Finsko	5:26	0

★ POK

BROUSENÝ KŘIŠTÁL

MACH IMPORT
3720 W. 26th Street.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala-
Brokers

ČESKOSLOVENSKÁ ŽENSKÁ NÁRODNÍ RADA V EXILU
CHICAGO, ILL.

UPŘÍMNĚ PŘEJE

SVÝM ČLENKÁM, PŘÁTELŮM A PŘÍZNIVCŮM

RADOSTNÝ A SPOKOJENÝ
NOVÝ ROK 1977

MILADA FERJENČÍKOVÁ, *předsedkyně*
EMILIE SCHLIKSBIEROVÁ, *1. jednatelka*

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS
UP TO $40,000 00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Z kázání otce Dudka

(Dokončení ze str. 1.)

dobré jméno naší vlasti a za to si zasloužíte plnou chválu. Ale co soudíte o případech, kdy nevěřící, kteří potkají věřícího člověka, ho považují za nenormální osobu jen proto, že ten člověk věří? Zdá se vám to správné? Obracím se především na lékaře-psychiatry, jsou-li zde kteří přítomni."

Z některých otázek je cítit zastrašující a provokativní úmysl a ne upřímné hledání pravdy, jako na příklad z této otázky: "Naše společnost je ateistická, proto i výchova může být jen ateistická". Odpověď zněla:

"A my, věřící, kteří chodíme do kostela, nepatříme snad ke společnosti? Ateistická výchova je nám proto vnucována proti naší vůli".

Jiná otázka zněla: "Může být podle vás ateistická výchova prospěšná, užitečná? Konec konců vždyť i ateisté učí dobro." Otec Dudko odpověděl:

"Upřímně řečeno, nevidím, jak je možno vychovávat v ateistickém duchu. Ateismus může existovat jako světový názor, ale nedovedu si jej představit jako výchovnou metodu. Vychovávat znamená vštěpovat mravnost, navykat dobru. Jaké morálce však může učit ateismus? Bůh neexistuje, konejme proto dobro: to že by byla ateistická morálka? Neexistuje-li však Bůh, je všechno dovoleno. Existuje-li však Bůh, není tomu tak, protože Bůh vidí všechno a není možno ho oklamat."

Jiná otázka zněla: "Proč myslíte, že ateista je nešťastný? Já osobně jsem ateista a nepovažuji se za nešťastného. V nesnadných chvílích života hledám zapomenutí v práci. Nezištná práce pro dobro lidstva je nejlepší lék proti nudě a prázdnotě".

"Tato otázka, poznamenal otec Dudko, je trochu demagogická. Odpovídám: Ateista je nešťastný, protože nenalézá útěchu ve smrti. 'Bud' klidný, zemřeš a všechno skončí' — to není žádná útěcha: ateista nemá ovšem nic jiného, co by řekl, tomu, kdo trpí. 'Na tvém hrobě vyrostou květiny a tvoje děti budou na tebe vzpomínat'! Ani to nedodává umírajícímu útěchu. Proto je ateista nešťastný. A co se týká nezištné práce, ta není výsadou ateistů. I věřící dovedou nezištně pracovat. Mají však ještě něco navíc. Neslyšel jste, jak lidé někdy říkají, jak si stěžují: "Ah, jak jsem unaven, práce mě zničila". Vidíte, ani práce není lékem na všechno. všichni se mohou nudit, všichni mohou cítit prázdno v duši — kdo pracuje i ten kdo nepracuje".

Z některých dotazů mluvila i osobní vyznání, na příklad z tohoto: "Přišel jsem náhodou na vaše kázání. Doznávám otevřeně, že s vámi nesouslasím ve všem, co říkáte, začínají se mi však otvírat oči. Říkali nám pořád, že náboženství je překonané a nezajímavé: a ted' naopak začínám chápat, jak málo zajímavý je život bez Boha. Povím vám krátce něso o sobě". A pak následuje vyprávění o smutném dětství a mládí v rozvrácené rodině a vyznání skepse vůči komunismu. A vyznání končí otázkou: "Náboženství je nádherné, je to veliká síla, ano, ale proč nám je tedy skrývají, proč nám je zatajují?"

Otec Dudko tomuto skeptikovi a hledači odpověděl: "Vy sám jste dal vlastně odpověď na svou otázku. Náboženství je opravdu — abych užil vašeho vlastního výrazu — nádherná věc. Je-li tomu tak, přispívá k výstavbě lidské společnosti, nebot' bez křest'anského svědomí není možno rozdělit spravedlivě dobra země. A toto křest'anské svědomí je též strážcem a ochráncem rodiny a rodinných tradic, je pramenem všeho dobra. Proč se tedy o náboženství nemluví, když z něho pochází tolik dobrého? Tu otázku si kladu i já a přál bych si, jako vy, aby mi na ni odpověděli ateisté".

Brno: Na Silvestra z r. 1976 budou hornické rodiny v Chlebovicích u Moravské Ostravy dlouho smutně vzpomínat. V noci ze čtvrtka na pátek (30.—31. prosince) došlo totiž v ostravsko-karvinském důlním revíru na dole Stařec (Stařík?) k velikému výbuchu uhelného plynu, při němž zahynulo podle dosavadních zpráv 45 horníků. Uhelný důl Stařec je pro svou dnešní hloubku velmi nebezpečný a došlo na něm k tragickým neštěstím už v letech 1974 (pět mrtvých) a 1975, kdy o počtu zasypaných horníků se na Západ nedostala žádná určitá zpráva. — V roce 1961 na dole Dukla v témže důlním revíru přišlo o život 108 horníků v hloubce asi 1200 stop pod zemí. Náš obráze zachycuje první tři členy záchranné čety, kterým se podařilo asi 16 horníků vyprostit z jedné důlní šachty, ale v pondělí ráno pražské rádio hlásilo, že od hledání dalších obětí důlního výbuchu se musilo upustit pro vážné nebezpečí dalších sesunů kamení a unikání plynu.

Cizinci v USA se musí v lednu hlásit

Chicago. — Všichni cizinci, žijící na území Spojených států, včetně návštěvníků a imigrantů (permanent residents se zelenou kartou) — kteří se dosud nestali americkými občany, **bezpodmínečně musí hlásit** během měsíce ledna svou adresu. Příslušné formuláře obdrží na poště nebo na Imigračním úřadě. Vyplněné formuláře pak opatří známkou a hodí do poštovní schránky. (To je nové, dříve bylo nutno odevzdat na poště osobně.) Za nezletilé děti vyplní formuláře rodiče. Pouze diplomatický personál cizích zemí nepodléhá tomuto nařízení. Kdo by opomenul splnit tuto svou povinnost hlášení adresy, vystavuje se zbytečným komplikacím s imigrační policií.

SEZNÁMENÍ

DVA MORAVÁCI — třicátník a čtyřicátník, svobodní, žijící v Kalifornii, hledají svobodné dívky za účelem sňatku. — Značka "Rodinný život" — do administrace Hlasu Národa.

Klub svobodné kultury

zve

všechny členy, přátele a známé

na přednášku

dr. Zdeňka Hrubana

"EMIGRACE ČECHŮ a SLOVÁKŮ DO AMERIKY"

v pátek, dne 14. ledna 1977

v 8 hod. večer,

Lincoln Room,

Lincoln Savings & Loan,

6655 W. Cermak Rd.,

Berwyn

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má ted' tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118

MARINA'S BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Čs. Národní Rada Americká

Oblastní výbor Chicago

zve

srdečně Vás, Vaši rodinu a přátele

na

XXVI. VÝROČNÍ PLES

pořádaný

pod záštitou starosty města Berwynu, p. Emila Vacína a paní E. Vacínové, a starosty Village of North Riverside, p. John de Graafa a paní J. de Graafové

v sobotu 22. ledna 1977

v obou sálech

SOKOLA TÁBOR

1602 S. Clarence Ave., Berwyn, Ill.

Předtančení

Společenský úbor

Orchestr Franka Zákrockého

Večeře podávány od 7:30 hod.

Reservace stolů a předprodej vstupenek v úřadovně ČSNRA, 2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill. — Tel.: 656-1117

— Stoly reservovány jen do 9:15 hod. —

Vstupné $4.00

XXVI. VÝROČNÍ PLES Oblastního výboru Čs. národní rady

Oblastní výbor Čs. národní rady americké pořádá svůj XXVI. výroční ples v sobotu večer

22. ledna 1977

v obou sálech Sokola Tábor

(1602 So. Clarence Ave., Berwyn, Ill.)

Plesový výbor, kterému předsedá paní Milada Ferjenčíková, již zahájil pečlivé přípravy, tak aby ples ČSNRA byl — tak jako v předchozích letech — radostnou společenskou událostí.

Ples bude zahájen představením debutantek, které se svými společníky zatančí polonézu, a tanečním vystoupením taneční skupiny Beseda, vedené paní Miladou Červinkovou; Beseda zatančí mazurku — a během večera vystoupí ještě předvedením valčíku.

Rodiče dospívajících dívek mohou své dcerky přihlásit k účasti v předtaneční debutantek tel. zavoláním do úřadovny ČSNRA — tel. č. 656-1117. Polonézu nacvičí s debutantkami pí. M. Červinková. Je třeba, aby rodiče své dcerky přihlásili k nacvičování tance co nejdříve.

Plesový výbor se těší, že si datum 22. ledna již dnes poznamenáte do svého kalendáře, a že se na plese Oblastního výboru Čs. národní rady, pořádaném v obou sálech Sokola Tábor, všichni opět shledáme.

Přípravný plesový výbor ČSNRA

PRÁCE ZA IDEÁL

MOJMÍR POVOLNÝ

Projev předsedy výkonného výboru Rady svobodného Československa prof. dr. Mojmíra Povolného na zasedání výkonného výboru Rady v New Yorku.

Na třetí schůzi výkonného výboru Rady svobodného Československa od počátku jeho funkčního období od podzimu 1974 mi připadá za úkol uvés zprávy jednotlivých funkcioná řů několika zásadními poznámkami a zařadit je do rámce mezinárodního vývoje, současné situace v Československu a vývoje v československém exilu. Nebudu se zabývat těmito otázkami v obecném smyslu, jak jsem učinil v Torontu, nebot' bych se jen v mnohém musel opakovat. Spíše pokládám za důležité, abychom se na ně podívali, jak se nás dotýkají konkrétně a v jakém vztahu jsou k naší práci.

SVĚT PO HELSINKÁCH A PO AMERICKÝCH VOLBÁCH

V mezinárodní politice byla pro nás hlavní událostí od Toronta závěrečná fáze Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Závěrečný akt podepsaný v Helsinkách byl nesporně sovětským vítězstvím. Od roku 1966 Brežněv a sovětská zahraniční politika usilovali o podobnou smlouvu a deklaraci. Od počátku ji pokládali za náhražku mírové smlouvy s Německem, která se stejně takřka třicet let od konce druhé světové války stala nedosažitelnou a obsolentní, a šlo jim jen a jen o jedno: aby jim celá Evropa a Spojené státy a Kanada potvrdily nejen územní status quo, jak se jej podařilo nastolit sovětské armádě a sovětské diplomacii v roce 1945, nýbrž také aby legitimizovaly politický status quo, který Sovětský svaz a místní komunistické strany nastoliły mezi rokem pětačtyřicátým a osmačtyřicátým v pásu států od Baltského moře po Jadran, který je v domácím uspořádání charakterisován diktaturou komunistické strany a v zahraniční politice satelitním vztahem vůči Sovětskému svazu, který toleruje pouze omezené spojení s ostatním světem, a který udělal z historické střední Evropy Evropu východní. Není náhodou, že pouze tato část závěrečného aktu z Helsink je pokládána za závaznou jako smlouva v termínech mezinárodního práva výslovně a důrazně v komunistickém bloku a implicite a potichu také na Západě.

Ústupek, který Sovětský svaz a jeho partneři v Helsinkách a v Ženevě udělali, aby dosáhli tohoto cíle, je vtělen v tak zvaném třetím koši Závěrečného aktu, jenž se týká humanitních záležitostí a je pouze deklarativní povahy a tudíž mezinárodně právně nezávazný. Plnění všech slibů v něm obsažených záleží na dobré vůli signatářů, na budoucích dvoustranných dohodách a na světovém veřejném mínění. Jak Sovětský svaz tak jeho československý satelit tak ostatní komunistické státy nás již před podepsáním Závěrečného aktu veřejně a výslovně ujistily, že spoléhat se na jejich dobrou vůli je hrát si na Červenou Karkulku: že jejich jediným vodítkem v plnění těchto slibů budou jejich vlastní zájmy, které nejsou ničím jiným než výplodem komunistické diktatury, a jak to eufemisticky měly odvahu nazvat, "místními zvyky", jež nejsou ničím jiným než zcela arbitrárním uplatňováním a využíváním komunistického monopolu moci nad vším, co se v komunistických státech hýbe, podle potřeb a rozmaru těch, kdo jsou zrovna u moci. Uplynulo již více jak patnáct měsíců a dosud žádná dvoustranná dohoda o humanitních otázkách mezi kterýmkoliv komunistickým státem a státem západním, která by šla za praksi z doby před Helsinkami, podepsána nebyla.

Zbývá tedy jen světové veřejné mínění jako nástroj nátlaku na komunistické země, aby sliby, jaž v Závěrečném aktu daly, také dodržovaly. Každý, kdo zná byt' jen malou trochu o světovém veřejném mínění, musí přiznat, že světové veřejné mínění se vypne jen v dobách krizových, že ke své krystalizaci potřebuje jak intelektuální vůdce tak sdělovací prostředky a že jeho solidarita s obětmi útlaku je à la longue úměrná úsilí, jež tyto oběti samy vyvinou, aby se z něho dostaly. Pasivní reakce obětí na útlak znamená počátek konce podpory se strany světového veřejného mínění. Nechci na tomto místě a v této chvíli podceňovat pomoc světového veřejného mínění ve věci lidských práv a svobod našim lidem v Československu a je jistě pravda, že do jisté míry veřejné mínění ve světě slouží jako brzda na úplnou zvůli Komunistické strany, a že v několika konkrétních a specifických případech zapůsobilo blahodárně ve prospěch obětí komunistické nespravedlnosti a nelidskosti. Na druhé straně je po více jak celoroční zkušenosti s třetím košem z Helsink zřejmé, že vliv světového veřejného mínění je v této věci velmi omezený, a nesmíme se v tomto posudku dát oklamat ani událostmi tak dramatickými, jako byly události spojené s poslední americkou presidentskou kampaní. To všechno však neznamená, že veřejné mínění v demokratických zemích přestalo platit. Veřejné mínění je v demokracii jako mlýnský kámen, který mele pomalu a s přestávkami, ale bez kterého by svobodný, demokratický svět byl nakonec úplně paralyzován a bez kterého by ztratil svou **raison d'être**.

Tím se dostávám k druhé a širší otázce v současné mezinárodní politice: ke stagnaci v americké zahraniční politice vůči Evropě jako celku a vůči Evropě opanované komunistickými stranami a Sovětským svazem. Až na otázku nafty je podstatou západoevropské politiky vztah západoevropských států vůči Americe a vůči východní Evropě. A protože Spojené státy již jen z důvodů hmotných hrají v západním společenství národů prvořadou úlohu, jejich postoj je rozhodný v postavení celého západního světa vůči Sovětům a vůči ostatním komunistickým zemím. Tento postoj byl po nějakou dobu charakterisován jako détente — jako politika uvolňovaného napětí a postupné spolupráce se Sovětským svazem. Avšak cesta od stavu ostré soutěže a latentního, někdy i otevřeného konfliktu ke stavu, kterému říkáme détente, je ve vztazích mezi velmocemi tak aktivními, jako jsou Spojené státy a Sovětský svaz, otázkou aktivní politiky, která každý krok vykupuje a zajišťuje reciprocitou z druhé strany. At' už byla theoretická formulace americké politiky détente jakákoliv, v praksi zatím vedla k jednostranným ústupkům se strany Spojených států a západoevropských demokracií a k žádné reciprocitě se strany komunisty ovládaných států. Namísto konkrétních činů a závazků se Západu dostává běžné sovětské dousky manipulace propagandy a symbolů, která je nic nestojí. Z této výměny vzniká nereálná představa o povaze mezinárodního řádu, ve kterém žijeme, a z ní se rodí další kroky pochybné politiky. Takový je zákon začarovaného kruhu, do kterého se Západ v posledních letech dostal a který je ovšem známý každému, kdo měl jen trochu zkušenosti s komunistickou taktikou at' v domáci nebo v zahraniční politice.

Trvalé ústupky tohoto druhu nejsou ovšem možné na dlouhou dobu, nebot' se setkají s podezřením a posléze s odporem, zejména, když začnou nahlodávat životní zájmy národa. To si ovšem uvědomila již Fordova administrativa, když začala revidovat politiku détente. Americká volební kampaň pak tuto otázku vynesla do popředí, i když v nečekané formě a aniž by na ni přinesla jasnou odpověď. Zatím však jediným důsledkem politiky détente bylo, že Západ pomohl a pomáhá Sovětskému svazu překonat důsledky špatného řízení sovětského hospodářství at' v zemědělství nebo v průmyslu a že zaručuje poměrně stálý růst hospodářství menších komunistických států a že z komunistů se téměř stali "přijatelní" partneři. Na třicet miliard dolarů v úvěrech a vzrůst komunistické moci v Evropě je západní cena za to, že Západ mohl po nějakou dobu mluvit o détente ve svých vztazích k Sovětskému svazu.

(Dokončení v příštím čísle.)

—1895— 1977 —1968—

†

IN MEMORIAM

GEORGE ANTHONY GONWA

Deceased January 7, 1968

O Lord God of Mercy, grant the soul of Your servant, George Anthony, whose ninth anniversary of death we observe, a haven of refreshment, a blessed repose, and the glory of Your light. Through Jesus Christ our Lord, Who lives and reigns with You in the unity of the Holy Spirit, God, forever and ever, Amen.

Lord grant him eternal rest!

Your loving and bereaved family: Anna, wife; George and Darlene; Phyllis and Walter Zea; Joseph and Gertrude; Mary and Robert Einweck; Edward and Patricia; Elizabeth and Paul Kelley,
sons and daughters,
twenty-seven grandchildren
and two great-grandchildren

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

PASTÝŘSKÝ LIST POLSKÝCH BISKUPŮ

(Dokončení z min. čísla.)

Podobné zneužívání moci se však u nás střídá jedno za druhým. Nyní dokonce i předpisy o stavebním plánování mají sloužit k brzdění náboženského rozvoje a k omezování uctívání Boha. Po dlouhá léta se všemožnými průtahy znemožňuje udělení povolení ke stavbě kostelů a kaplí, hlavně v nových městských čtvrtích a v průmyslových střediscích. Když pak obyvatelé nakonec ztratí trpělivost a začnou si sami svépomocí stavět provizorní kaple, aby mohli plnit náboženské povinnosti v blízkosti svých domovů, jsou za to přísně trestáni, anebo se stávají předmětem různých šikanování a úředních protiopatření. Tento problém se stává stále palčivější úměrně s růstem měst a nových sídlišť, a nebyl dosud vyřešen, poněvadž počet povolení ke stavbě chrámů je nedostatečný a nestačí krýt naše potřeby. Proto musí biskupové vydávat různá prohlášení a vyvývat věřící k modlitbám za svobodnou výstavbu kostelů.

Sociální diskriminace z důvodů náboženských

Jinou bolestnou otázkou je náboženská diskriminace, uplatňovaná v zaměstnání. Výběr některých povolání a dosažení různých postavení v obecní, okresní či státní správě, ve vojsku, v policii, v pohraniční stráži, v obchodě i v průmyslu — zvláště na vedoucích místech — jsou vyhrazena takřka výlučně těm, kdo se prohlásí za nevěřící, anebo alespoň za neaktivní katolíky. Postup v některých pracovních oblastech závisí víc než na odborných schopnostech zájemce téměř výlučně na příslušnosti k sociálně politickým organizacím, jež vyžadují od svých členů ateistické přesvědčení, nebo aspoň, aby přestali chodit do kostela a nevychovávali své děti k víře. Rovněž přijetí na některé školy závisí na tom, zda se uchazeč prohlásí za ateistu.

Pro tzv. náboženskou činnost jsou věřící často zbavováni svých míst a dokonce propouštěni z práce, třebaže vzorně plní své povinnosti a často byli i vyznamenáni za úspěšnou práci. Takové věci se dějí někdy i otevřeně, častěji však pod různými jinými záminkami a skrytě.

Metody programu postupné ateizace jsou různé. Do sociálního života a právního řádu se občas zavádějí určité "nutné" změny. Úředně se říká, že jejich cílem je hospodářská reorganizace zřízení. Ve skutečnosti jsou to však nové metody skrytého boje proti víře a církvi. Každý z věřících Poláků však ví, že protináboženský boj brzdí i hospodářsko-sociální reformy, poněvadž budí neklid a nedůvěru ke státnímu vedení, a tím oslabuje i pracovní výkony dělníků. Zahořklí lidé nejsou dobrými pracovníky.

Plánovité zneužívání státního monopolu televize proti občanským právům věřících

Protináboženský boj, vedený pomocí právního a správního nátlaku, je obtížný a u nás v Polsku riskantní, protože má za následek živou reakci ze strany občanů a staví státní moc do nepříznivého světla i v očích veřejného mínění. Usoudilo se tedy, že tento boj nelze vést radikálně a všeobecně. Proto je nyní uplatňován jiný systém. Stát se uchyluje k využívání a zneužívání svého monopolu — k hromadným sdělovacím prostředkům, čili ke kultuře. Zmobilizoval k protináboženské propagandě mnoho polských divadelních her, filmů, televizi a knižní trh. Tento boj byl veden zpočátku jen skrytě ale nyní se stává otevřeným a přechází do útoku. Ateistická propaganda předkládá lidem v nesprávném světle dějiny církve, zvláště v Polsku, zkresluje obsah Písma sv., zesměšňuje pobožnosti a dotýká se náboženských citů věřících. Liturgický a svátostný život je nahražován laickými ceremoniemi, které často nejsou ani vůbec důstojné. "Úvod do života" namísto křtu, a civilní sňatek v nějakém starobylém zámku s varhanní hudbou — byly zavedeny v sousední ČSSR už dávno.

Hromadné sdělovací prostředky šíří protikřest'anské mravní zásady. To se týká hlavně nerozlučnosti manželství, otázek pohlavní morálky a přerušení těhotenství. Je známo, že podporování mravní zkaženosti je jednou z cest k nevěře a nakonec k morálnímu úpadku národa. Často vzniká dojem, že naše sdělovací prostředky už zcela přešly do služeb znemravňování. Stále častěji se objevují hry, filmy a tiskoviny vyloženě pornografického a rouhavého rázu, a ještě častěji je vnucují dětem a mladým lidem. Často se obracejí proti mravně a křest'ansky hodnotným literárním dílům, která se tak oklešťují a zbavují náboženské spirituality.

Zarmucuje nás a udivuje, že i někteří vážní a známí spisovatelé, umělci a redaktoři, vychovaní od svých matek křest'ansky, staví své schopnosti do služeb tak odporné a společensky škodlivé propagandy. V tomto ohledu se musíme všichni obrátit k vládním úřadům se žádostí, aby učinila přítrž těmto výstřelkům, poškozujícím důstojnost a samotné vědomí našeho národa.

Boj marxistů o duši mládeže

Třetí část listu je věnována mládeži. Hlavně boj za víru a srdce mládeže pokračuje. Katoličtí rodiče a jejich děti by měli stále otevřeněji prohlašovat, že dnešní vyučování na školách různých stupňů, i na vyšších školách, slouží k šíření nevěry. **Zcela neopodstatněně se hlásá, že náboženské přesvědčení je neslučitelné s výsledky současné vědy!** Na mnoha místech se dětem a mládeži zabraňuje účastnit se vyučování náboženství, mše sv. a jiných pobožností jakož i jinak projevovat víru. To se týká hlavně dětí ve státních školkách a pensionátech. Na prázdninových táborech byla letos zakázána účast na pobožnostech a někdy děti nesměly nosit ani medajlonky, křížky, ani mít u sebe svaté obrázky a růženec. Případný odpor věřícího dítěte může být potrestán vyloučením z tábora, aneb uplatňováním jiných zakázaných nátlakových opatření, když nestačí výsměch a zesměšnění.

Zvláště vysokoškolská věřící mládež je vystavena různým nástrahám, vyhrůžkám, prohnanému vydírání, dlouhým a únavným "pohovorům" — či spíše výslechům — s cílem odradit studenty od jejich náboženského živcta. Požaduje se od nich, aby se vzdali universitní pastorační péče, která u nás v Polsku stále dosud existuje, zatím co v sousedních zemích byla už dávno odstraněna. Totéž se vztahuje i na studenty, kteří se hlásí do seminářů. Kromě toho jsou dnes i povoláváni do aktivní vojenské služby, ačkoliv to odporuje dohodě mezi církví a státem.

Nejsilnější úder protináboženské propagandy byl však zaměřen proti víře mezi mládeží a zejména — což ovšem nutně budí náš energický odpor — proti klíčící víře bezbranných dětí i předškolního věku. Jeden známý vládní činitel prohlásil letos ve svém projevu, že dny volna a prázdniny budou upraveny tak, aby se nekryly s liturgickými svátky našeho křest'anského kalendáře, a tím že bude podlomena náboženská odolnost polských rodin. K tomu dodal, že nový systém výchovy dětí v tzv. kolektivních a výběrových školách bude přispívat k vymýcení víry z dětských srdcí. K tomuto cíli mají vést i společné výlety a pracovní brigády o nedělích a svátcích, jejichž organizací budou pověřeny továrny nebo jiné veřejné instituce.

Takový je tedy dnešní smutný obraz pracovních podmínek církve v naší vlasti. Program politické ateizace je uskutečňován stále energičtějšími prostředky. Do praktického života se zavádí tento program plánovitě a postupně, aby si naše národní společnost ani nepovšimla, že je podrobena vědomě řízenému procesu, jehož cílem je zničit víru.

Milovaní synové a dcery! Za takových okolností máme snad my — biskupové mlčet? Někdo přece musí říci katolickému národu pravdu! Nechceme vás snad strašit velikostí nebezpečí. Spíše bychom chtěli opakovat slova sv. Petra: "Bratři, bděte a bud'te ostražití, pevně stůjte ve víře, nebot' satan, váš nepřítel, obchází jako lev a hledá, koho by pohltil.

Výzva k bdělosti, k vytrvalosti ve víře a k modlitbě

Prosíme vás, abyste neohroženě a věrně vyznávali svou víru v Krista. Dohlížejte na náboženské vzdělání svých dětí a mladých lidí! Pěstujte v rodinách svatou víru denním životním příkladem, a především ji braňte vroucí modlitbou! Modlete se i společně a nezapomínejte, že Kristus nás ujistil: "Jestliže dva z vás se shromáždí v mém jménu, jsem mezi vámi a vaši modlitbu vyslyšim . . ."

Budeme se modlit o přímluvu Panny Marie, která pomáhá bránit náš národ. Kde jinde ostatně najdeme pomoc k obraně víry, než u Matky Boží? V čím jméně se můžeme sjednotit k obraně Boha a vlasti než ve jménu Jasnohorské Panny Marie?

V příštích týdnech vaši pastýři ve všech polských farnostech vyhlásí **"Den modliteb k Jasnohorské Panně na obranu víry"**. Sdělí vám i jeho datum a ostatní podrobnosti. Najděte si čas k těmto modlitbám a zaplňte co nejvíce všechny naše chrámy. Proste s důvěrou Krista, aby znemožnil škodlivé úmysly nepřátel náboženství. Proste o přímluvu i Paní nebe a země a Matku církve.

Svěřujeme vás bdělé ochraně Jasnohorské Matky Boží a z hloubi srdce žehnáme vaší práci a vaším modlitbám za obranu Kristovy víry, nebot' naše víra zvítězí nad světem!

Jasna Gora, 8. IX. 1976, při 154. zasedání polské biskupské konference.

Podepsáni: Kardinálové, metropolité a všichni zasedání přítomní biskupové z celého Polska.

* * *

Tento společný pastýřský list polských biskupů byl čten z kazatelen o první adventní neděli, 28. XI. 1976, během mší sv. místo kázání, a při všech hlavních liturgických pobožnostech.

Jára Kohout:

Věštba pro rok 1977

Svět byl samá nuda, proto zatřese se půda. V roce 1977 budou změny, to je vyložený. Ale ono se to nějak udrolí. Máme dobré advokáty a ti vymůžou vše! Vymůžou i blahobyt a větší úrodu vořechů.

V době kamenné vynálezce kola nic nedostal a tak mu dobrý obhájce vymohl u soudu, že obdrží v roce 1977 se zpětnou platností 3 miliony. Samořejmě od Ameriky.

Rok 1976 byl příliš hlučný a tak se pracuje na tom, aby bylo více ticha. Můžeme se těšit, že to bude ticho "před bouří", ticho "profesionální", ticho "povolební", ticho "amatérské" a — "ticho, jde brácha!"

Prorokuji, že příští rok se nezahyne. Když se ruka k ruce vine, tak se nikdy nezahyne. Drahota nás nemine! Očkování proti "sviňácké" chřipce bude zastaveno a bude nařízené očkování proti nakažlivé oční chorobě. Nebudou vidět žádné peníze. Když si půjdete koupit za dolar pravý švýcarský ementál, ukrojí vám tři díry, ale sejra žádnej.

Móda se změní docela málo. Budou se zase nosit blůzy a kalhoty z modré dělnické látky. Ženy budou nosit totéž co muži, pokud to unesou. Ženy jako v minulosti budou chtíti míti malou nožku, ale budou žít na velké. V pánské módě, pekaři budou nosit nohy do X, cowboyové nohy do O. Fotbalisté budou míti nohy volšové, lyžaři sádrové. Listonošové nohy unavené a pokousané. Číšníci budou míti platfus a mladíci budou nosit kratší vlasy a tak bude více místa na parkování aut.

Lidé začnou šetřit. Na Západě si už dají něco na stranu, na Východě dají znovu všechno "na stranu". Vyjde nové vydání "Tří mušketýrů", ale bude o jednoho méně. Notový papír, místo pěti linek bude míti jen čtyři. Holiči budou zrzavé stříhat za polovic.

V roce 1977 se budou prodělávat revoluční změny — tím, že se bude prodělávat.

Abyste věděli, jak to beru vážně s tím věštěním, nynčko se ponořím do transu. Zavírám oči. Mám vidění. Sním! — Sním 6 knedlíků k vepřovému a prosím, zde je mé proroctví.

Vidím město veliké s podzemní drahou.
Není! Ale město mohlo by být Prahou.
Co to zřím? Z nedalekého kopce Blaníku,
hle, vyjelo milion ozbrojených mladíků.
Ocelová brnění se na nich svítí.
Pohledná děvčata hází po nich kvítí.
Obrněnci koňmo kluší,
ozbrojeni až po uši.
A vojsko mává sudlicemi na pozdravy.
"Sudlice jsou skoro nové",
velitel praví.
"Máme kuše, píky, štíty, luky.
Žižkou trénované k boji pluky.
Vozatajstvo! 27 koní!"
Velitel se chlubí, honí.
"Kdo proti nám, jen ten at' se třese!"
Za chvíli ten zjev celý zmizí kdesi v lese.
Na Blaníku, jako by nic, už se pasou kozy.

Ptám se: "Co to bylo? To vědí jen bozi!"

Povídá mi jeden Véna: "Do filmu to byla scéna!" Opět o jedno zklamání více.

To bylo jen pro filmového režiséra Steklého. Opravdoví rytíři by stejně nic nepořídili dnes — se středověkýma zbraněma. Bohužel v roce 1977 se nebude pořádat ještě žádné povstání.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Lidé, kteří znali Dona Boska osobně jako statného padesátníka, líčí jej takto: Byl vlídné kněžské tváře, byl prostý, velmi prostý, přívětivě se usmíval, čelo prozrazovalo bystrou inteligenci. Co však kdekoho upoutalo, byl Boskův pohled. Těch jeho očí! Zdálo se, že vás prohlédají, že se vám zavrtávají až do dna srdce. O svatém farářj arském se vyprávělo: Ten člověk má jiné oči než ostatní lidé. O Donu Boskovi říkali: Oči tohoto člověka vnikají do nepřístupna, Don Bosko pronikal tajemství srdcí, hloubky svědomí a nejskrytější myšlenky lidské, naznačoval lidem jejich budoucnost a hodinku smrti. Jako by v knize četl, vyprávěl o událostech, které se stanou zítra, pozítřku a tehdy a tehdy. Fakta, přísežně dosvědčená, nemožno vysvětlit přirozeně, vymykají se z možných schopností obyčejných smrtelníků. Vidět tu hned, že Bůh těmito úkazy potvrzoval Boskovo poslání na tomto světě.

Uvedeme jen několik zvláštních případů.

Kongregace salesiánská byla již založena. Jeden z mladých salesiánů, výtečný člověk, obíral se najednou myšlenkou, že Bůh jej volá do jiné řehole. Přišel se poradit s Donem Boskem, ale bylo vidět, že už je rozhodnut žádné rady neuposlechnout. Don Bosko vyslechl mladého salesiána a odpověděl krátce: "Běž, kam chceš! Jestli nejsi hloupý, vrátíš se."

Mladík odešel tedy do jiné řehole. Za dvanáct roků jej představení propustili. Vlezlo mu něco do hlavy, a ne a ne poslouchat. Později vykřál a působil jako světský kněz velmi horlivě.

Don Bosko řídil duchovní cvičení pro turinské pány v exercičním domě u sv. Ignáce. Exercitanti se sešli do kostela na večerní modlitbu. Don Bosko předříkával, a to tak zbožně, že bylo milo poslouchat. Při druhém veršíku žalmu "Z hlubokosti" se najednou zastavil, pohlédl vzhůru a ohlédl se kostelem, jako by očima někoho provázel. Všichni hleděli udiveně, co je. Za dobrou minutu sklopil Don Bosko opět své oči a pokoušel se modlit dále. Ale nemohl. Zakoktal něco a míchal věty latinské s italskými. Po chvilce nechal všecko, přežehnal se a ukončil modlitbu.

Na druhý den obstoupili Dona Boska jeho klerikové a žertovali: "Don Bosko se už neumí ani modlit. Co se vám včera stalo, že jste přestal a potom vše pletl?"

Bosko zvědavým klerikům odpověděl: "Při slovech 'Si iniquitates" spatřil jsem vznášet se od oltáře dva plaménky. Na jednom bylo napsáno Smrt, na druhém Blud. Plaménky se nesly dozadu kostela, a zastavily se nad hlavami dvou pánů. Sledoval jsem je a hrůza mě obešla. Znám oba pány."

Za nějakou dobu způsobil v Turině nesmírný rozruch turinský velkoobchodník a katolický předák svým odpadem k protestantství a brzo potom zemřel druhý účastník exercií u sv. Ignáce.

V roce 1855 jednou po obědě bavil se Don Bosko se skupinou svých dohlížitelů ústavních. Kolem něho seděli klerikové: Rua, Francesia, Cagliero, Trucchi a Anfossi. Najednou praví Don Bosko: "Jeden z vás bude kdysi biskupem. Bude z naší oratoře biskupů víc, ale ostatní nejsou tu přítomni." — Dne 7. prosince 1884, tedy za 29 let, byl Cagliero posvěcen na biskupa. Byl prvním salesiánským biskupem.

Když se roku 1883 zastavil Don Bosko na své cestě Francií v Amiensu, přišlo k němu zbožné děvče poradit se, má-li vstoupit do kláštera nebo ne. Vyprávělo ze široka o všem, z čeho soudilo, že má řeholní povolání. Don Bosko děvče trpělivě vyslechl a radil: "Dceruško, vidím, že jste velmi opatrná. Zachovejte si velmi bděle svou opatrnost, a Pán Bůh kéž vás chrání. Na uskutečnění svého záměru budete čekat ještě dlouho, ale potom vstoupíte do řehole, založené v roce svého narození." — Po dvanácti letech teprve bylo děvčeti možno odejít do kláštera, a to k Malým sestrám Nanebevzetí Panny Marie, založeným r. 1864, kdy se ono děvče narodilo. Nikdy předtím Don Bosko děvče neviděl, ani nevěděl nic o jejím věku a o překážkách, které je tak dlouho zdržovaly od vstupu do řehole.

Dne 29. října 1882 sloužil Don Bosko mši sv. v kapli sv. Petra v chrámu Panny Marie Pomocnice v Turině. U mříže před oltářem modlil se vroucně neznámý mladík. Když po mši sv. sestupoval Don Bosko od oltáře s kalichem v rukou, zahlédl, jak od oltáře Panny Marie Pomocnice letí světélko a zastavuje se nad hlavou neznámého mladíka. Don Bosko zůstal státi, pozoruje zjev, a šel klidně do sakristie. Asi za půl hodiny stál Don Bosko se skupinou hochů na dvoře oratoře. Najednou spatřil blížit se k sobě neznámého mladíka z kostela. Překvapen běžel mu vstříc, přivítal jej francouzsky, mluvil s ním francouzsky, vedl jej do svého pokoje, a dlouho s ním rozmlouval. Kdo byl ten mladík? Jmenoval se Malan a stal se po letech salesiánským biskupem petrolinským v Brasilii a apoštolem indiánských kmenů státu Matto Grosso.

Salesiánu laikovi, Nasimu, který s P. Bolognou zakládal salesiánský ústav v Marseilli, pravil Don Bosko v únoru 1882, jakmile jej ráno Nasi oholil: "Čekáš možná na nějaké zpropitné. Počkej, dostaneš něco, nač by sis ani nepomyslil. Poslouchej: Bud' ze všech sil svých k ruce P. Bologne. Budeš s ním téměř všude ve Francii, kde bude řídit několik našich domů. P. Bologna však ve Francii nezemře, přijde ukončit svůj život do Turina. Až uslyšíš, že P. Bologna zemřel, připravuj se, zemřeš brzo po něm."

P. Bologna zemřel mrtvicí v Turině 4. ledna 1907. Za devět měsíců potom, 25. září, ranila mrtvice i na smrt se připravujícího Nasiho.

V roce 1853 slavilo se v Turině čtyřistaleté výročí památného zázraku s Velebnou Svátostí. Roku 1453 ukradli zloději v severním Piemontsku monstranci s Velebnou Svátostí. Když projížděli se svou kořistí Turinem, zastavil se mezek, na jehož hřbetě byly ukradené věci zabaleny, před městskou radnicí, a ani hni dál. Sv. Hostie se vznesla z monstrance do výše a zůstala jako bělostný motýl ve vzduchu. Na místo se sběhly zástupy lidu, přišel i biskup, a po vroucích modlitbách všeho množství snesla se sv. Hostie na patenu, již biskup držel v rukou. Na památku řečeného zázraku byl postaven překrásný kostel turinský ke cti Velebné Svátosti.

K jubileu vydal Don Bosko brožurku o Velebné Svátosti. Brožurka šla na dračku. Don Bosko potěšen úspěchem, pravil šestnáctiletému kleriku Ruovi: "Až se roku 1903 bude slavit deváté padesátiletí, vydáš brožurku ty, mne už tu nebude."

"Ach, Done Bosko, do té doby si může i pro mne smrt přijít."

"Nepřijde, ručím ti, že nepřijde, ale nezapomeň pak brožurku vydati."

Uplynulo 15 let. Z klerika Ruy stal se Don Rua, pravá ruka Boskova. Po vysvěcení kostela Panny Marie Pomocnice byl Don Rua tak přepracován, že musil ulehnout. Nemoc se horšila a horšila, lékaři zjistili prudký zánět pobřišnice. Don Bosko právě někam odjel. Když se vrátil, už mu běželi naproti se smutnou zprávou, že Don Rua je smrtelně nemocen. Don Bosko vyslechl zprávu klidně, skoro nedbale. Nešel do nemocnice, nýbrž rovnou do kostela zpovídat hochy. Bylo už pozdě večer, když byl hotov se zpověďmi. Opět na něho naléhali, aby šel do nemocnice podívat se na Dona Ruu. Bosko poslouchal jak hluchý, a šel do jídelny něco pojíst. Pak šel do svého pokojíka uložit různé listiny, donesené z cesty, a teprve šel navštívit nemocného Dona Ruu.

"Ach, Done Bosko, nebojte se mi říci, jestli bije už má poslední hodina. Jsem připraven na všechno."

"Můj drahý," odvětil usmívaje se Don Bosko, "já nechci, víš přece, že nechci, abys zemřel. Máš ještě tuze mnoho práce vykonat."

A Don Bosko nemocného požehnal.

Ráno po mši svaté přišel za nemocným opět. Potěšil ho a pobavil. Lékaři však nebylo do veselosti, pozbyl už veškeré naděje a také se Donu Boskovi se svými obavami netajil.

"Stav nemocného se možná ještě zhorší, pane doktore, ale Don Rua musí okřát, on má se mnou ještě mnoho práce vykonat. A co to tu máte?" ukazoval Don Bosko na stůl, kde stála nádoba se svatým olejem.

"Svatý olej k poslednímu pomazání, Done Bosko."

"K poslednímu pomazání? A komu se bude udílet poslední pomazání?"

"No, Donu Ruovi."

"Který hodný hoch na to vzpomněl?"

"Já," ozval se Don Savio. "Kdybyste byl včera Dona Ruu viděl, bylo strach se na něj podívat, a pan doktor . . ."

"Lidé malé víry," přerušil Savia Bosko. "Poslouchej, Done Ruo, poslouchej a pamatuj si dobře, kdyby tě i vyhodili zde tím oknem, ujišťuji tě, že ty ještě nezemřeš."

Don Rua žil ještě 42 roků. V roce 1903 vzpomněl si na Boskův rozkaz, že má vydati brožurku o Velebné Svátosti, což také učinil.

V roce 1862 těžce onemocněl klerik František Provera záněm pohrudnice. Bylo s ním už velice zle, byl i zaopatřen sv. svátostmi. Don Bosko jej přišel po mši sv. navštívit.

"No, Františku, je ti líto, že odcházíš z tohoto světa? Chceš tu s námi ještě býti, anebo odebrat se na věčnost?"

"Já nevím, velebný pane, dejte mi do večera na rozmyšlenou."

Don Bosko odešel a klerik uvažoval: Jsem přece hlupák, měl jsem Donu Boskovi říci, že chci do nebe. Don Bosko by mi byl nebe slíbil a byl jsem bez starosti.

Večer přišel Don Bosko zase. "Důstojný pane," pravil nemocný, "rozhodl jsem se. Jestliže mi slíbíte, že přijdu do nebe, tedy raději zemru."

"Už je, milý hochu, pozdě. Měl ses rozhodnout ráno. Františku, okřeješ, budeš nějakou dobu na světě, ale připrav se na velká utrpení."

Nemocný okřál, ale otevřelo se mu potom několik ran na nohou. Stal se i knězem a vykonal mnoho dobra. Ale s ranami na nohou vytrpěl muka. Zemřel za 12 let roku 1874.

Don Bosko měl zvláštní dar Boží, předvídat smrt svých chovanců a připravit je pak na šťastnou cestu na věčnost.

Pokračování

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

WAR AGAINST PROFIT . . . IS WAR AGAINST FREEDOM

Washington is reverberating to the cries of anguish about the increased profits of American business in the third-quarter of 1976. One politician almost went into a state of apoplexy when he read that one American Corporation made more than a billion dollars profit in that quarter alone. The forces of Socialism and Communism in America are marshalling their troops to take away these profits by increasing corporate taxes and intensifying the bureaucratic regulation and harrassment.

What Is At Stake?

What has happened is this: American industry realized, finally, that if it is to survive and if freedom is to survive, the free-enterprise system had to stop depending on government. So, in the face of increased costs, intensified controls, and unbelievable harrassment, American industry went to work and became more efficient in 1976. Instead of the profit picture continuing to go down, for many industries, it began to go up . . . and that is the greatest news freedom has had in several years.

That means that private industry will be able to provide new jobs via research, modernization, enlargement and new investment. The cost of creating one new job in America ranges from a low of $14,000 in some industries to a high of more than $100,000 in the oil industry, with the average at just above $40,000. It means that jobs will be permanent rather than "make-work" of the kind government can offer. It means that despite inflation, despite unemployment, despite economic growth indicators, despite all the so-called economic methods of guessing the future that America can be on the road to economic recovery.

If . . .

We said "CAN BE" . . . not IS. The enemies of the success of free-enterprise don't want our system to work. They want it to fail! For only in the failure of free-enterprise will they be able to impose their "Master Planning Acts," their National Government Jobs Programs, and their various other schemes to control our health, our education, our recreation, our family life and where we work.

The first thing they will try to do is to take away the profits of the free-enterprise system via new and excessive taxation. They will try to enlist the aid of all salaried individuals by claiming that "Big Business" is your enemy because it is too big.

The truth is, the most powerful enemy the American people really have to face on a day to day basis is GOVERNMENT, which is now too BIG, too EXPENSIVE, too WASTEFUL, too INEFFICIENT, and too REGULATORY for freedom to long survive.

VOICE OF THE NATION

HUSSITISM – a historical root of Communist revolution?

Dr. Ludvik Nemec:

REVOLUTION and IDEOLOGIE. DER HUSSITISMUS by Robert Kalivoda. Trans. from Czech by Heide Thorwart and Dr. Monika Glettler. (Köln—Wien, Bohlau Verlag 1976, Pages XII + 397. Price not given.)

This work, written by the well-known and prolific Czech historian, is an attempt for a philosophical interpretation and analysis of the Hussite revolution and thought with the author's determined search for its social current. It is basically a revision and translation of the author's controversial previous work, **Husitská ideologie** (1961). He elaborates the thesis of another Czech Marxist historian, Kurt Konrad, that Hussitism is the first modern European revolution and the first one of the urban type. He singles out Hussite thought as basic form of ideological breakthrough into the ideological world of feudalism and as one of the early urban ideology.

The main objective of this work is the author's concentration on both these principal forms of Hussitism and to show its objective importance in the framework of general historical development. He does it in the manner of dialectic and typological analysis of all factors involved in the movement. The author's preoccupation with Hus' doctrine on one side and with the elements of Tabor on the other had a specific goal; namely, it should disclose the type of Hussite thought in its entirety and find its structural model. To answer whether the urban and radical proletarian tone of Hussitism had its inner interaction and unity is the author's central task.

In fact, the most distinctive characteristics of this work is the author's preoccupation to find the meaning of the Hussite revolution mainly in its social tone, which he sees to be dominant upon its religious and national factors, as expanded previously by such as T. G. Masaryk, J. Pekař, J. Sedlák, R. Holinka, E. Winter, F. Seibt and others. The author rather follows the theses of J. Macek, F. G. Heyman, F. M. Bartoš, J. Slavík, F. Graus, H. Kaminsky and others, in showing that social action indeed took its prevailing course in the interplay of theological controversies. This is, of course, the current line of most Marxist historians, of which the author is a forceful representative. There is a tendency to see always in previous rebellions the historical precedents to the communist revolution. However, it must be said with emphasis that, although there is no doubt that social tone is much reflected in Hussitism, it was rather its religious and national motivation which had conditioned it.

Among the revolutionary conflicts in the first phase of feudalist crisis two were without doubt the most important: the Hussite revolution and the war of German farmers, also known as the second reformation. In both cases, there was great concern for social regroupings, and in sequence of which the feudal society found her transition into an urban one. The author insists, however, that the widely spread view that birth of the new, urban society was tied up to capitalism, is erroneous. There were certain characteristics in urban consciousness, some of which were not only capitalistic, but explicitly anti-capitalistic. From this variant arose also socialism. This, historically known form of emerging socialism, without which Marxism would not arise, appeared a long time before capitalism, and this in its best distinction was carried out by the Hussite revolution. It is thus an early form of urban revolution, which not only qualitatively surpassed all earlier movements, but suceeded as well.

The greatest contribution of the Hussite revolution as the first Reformation for the development of modern man lies in the fact that she, within her reform nonconformism created a new life style. The Taborites' radicalism subsequently climaxed it in some respects. It was Tabor who indicated the direction in which the socialistic movement and thought could follow subsequent centuries. A really compulsive sequence of this Hussites-Taborites' synthesis was a formulation of the program for the social revolution. The source line for the second Reformation continued in the roots of the first Reformation.

All these ideas of the author are well treated in logical sequences of four chapters, namely: I. Hus and Wiclif, the urban Hussitism; II. The Pre-Hussite popular heresy; III. The process in development of agrarian and proletarian Tabor and IV. European feudalism and emergence of citizenship. The author's findings are also well summarized in a concise conclusion (pp. 243-54). All chapters are well equipped with valuable notes (pp. 255-372) and detailed source and bibliographical material (pp. 372-97) with no nominal or material index. which could be helpful.

This is an excellent piece of research and a valuable contribution on the **Hussitica**, viewed, of course, by the eyes of a Marxist historian. It is mostly recommended to historians and theologians. The general reader and student can also benefit by this work by offering mostly a new interpretation of Hussitism.

A LAST FAREWELL TO MRS. MARY PRUSA

The year 1976 was coming to an end. For some it was a happy ending with folks making plans to ring out the old and welcome the new year 1977, but for Mr. James Prusa and his family it brought sadness, for it was on Thursday, Dec. 30, 1976 that our Creator summoned his earthly servant Mary Prusa to her heavenly home.

Mary, as she preferred to be called by her many friends was born in Chicago, Illinois, was the daughter of Frank and Anna Zeman. In her youth she met and married James Prusa on Feb. 14, 1912 and would have celebrated their 65th wedding anniversary this year. There marriage was blessed with three sons.

In their early days they organized the Sokols and Sokolice at Blessed Agnes Church and taught many young people the importance of Physical Fitness.

Throughout her life, Mary took an active part in many of our Czech organizations and clubs, and has held various offices and was still the Hon. Director of the Czech Catholic Union, Hon. Treasurer of the Chicago Federated Society, C.C.U., Hon Director of the National Alliance of Czech Catholics, Physical Director of Katolicka Jednota Sokols, Hon. Member of the Catholic Sokol Council No. 5, K.J.S. Member of St. Anna Marie Ct. 467 N.C.S.F., Immaculata Sodality, Living Rosary Society, Lady Parishioners Club of Blessed Agnes Church, St. Procopius Mothers & Friends Club of which she was the first president when it was organized, Ladies Rieger Club and the newly formed The Voice of the Nation Club (Hlas Národa).

Mary was survived by her loving husband James J. Prusa, sons James, Charles (Elega) and Henry (Lillian) Prusa, grand-children and great-grandchildren.

Mr. Vladimir Richter delivered an inspiring talk on the many good works of Mary Prusa, at the Noworul chapels.

She was buried from the Noworul Memorial Chapels, 2658 S. Central Park Ave., Chicago, Illinois.

A Concelebrated Mass of the Resurrection was celebrated at 9:30 A.M. at Blessed Agnes Church. Rev. Michael Michelini, Assistant at Blessed Church was celebrant. Co-celebrating were Rt. Rev. Thomas Havlik, O.S.B., Abbot of St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois, Rev. Stanley Vesely, O.S.B., Lisle, Ill., and Rev. Robt. V. Fyanes of St. Bridget Church, Chicago, Ill.

Mary was lovingly escorted to her final resting place at St. John Nepomucene Cemetery, Cary, Illinois by her relatives and friends, with Rev. M. Michaelini conducting graveside services.

May our Lord Bless Mary with eternal peace. S. K.

IN MEMORIAM

— 1970 — JANUARY 8 — 1977 —

In loving memory of our dear Mother and grandmother

SOPHIA M. DRABEK

who passed away to her eternal reward seven years ago on January 8.

God Bless you, Mother, in your grave,
God keep you in His care,
And may He listen to our hearts,
And hear our fervent prayers.

We pray that you are safe with Him
For all eternity
And He will bless you for your love
For all our family.

May you have peace and rest at last
From every care and woe
And may you sleep in comfort from
The wind and rain and snow.

God bless you for your smiling lips
And all you tried to do,
To bring us happiness on earth
and make our dreams come true.

And up in heaven, Mother dear,
Please say a prayer for us and all our family.

Your loving daughter, Marie A. Mucek,
son-in-law Joseph L. Mucek,
and grand-daughters Mary-Therese and Kathy Ann Mucek

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

THE CZECH CATHOLIC MODERNA in its HISTORICAL ROLE and PERSPECTIVE

Dr. Ludvik Nemec:

(Conclusion from last issue.)

11. Thomas G. Masaryk, **Česká otázka** 2nd (Prague: Pokrok 1908) 241 ff.

12. Zdeněk Nejedlý, **T. G. Masaryk** (první kniha: Masarykovo mládí 1850—1876), (Prague: Orbis 1949) p. 273; Masaryk himself took arguments for his **Otázka sociální.**

13. See **Nový Život** III No. 7 (July 1951) "Muž modlitby a práce" (Radio broadcast by Cardinal Clement Micara on the 100th anniversary of Archbishop Ant. Cyril Stojan on May 22, 1951); Josef Bezdíček, "Antonín Cyril Stojan, God's faithful servant" in **Katolík** LXI (Chicago 1954) in series of articles. Frank Cinek, **Dr. Antonín Cyril Stojan, Arcibiskup olomoucký** (1937), a detailed biography.

14. T. G. Masaryk, **Jan Hus** (Prague 1923) 10 ff.

15. T. G. Masaryk, **Česká otázka,** ibid. p. 200.

16. T. G. Masaryk, **op. cit.,** 228.

17. T. G. Masaryk, **op. cit.,** 210-211.

18. J. Polívka, "O kontroversích Cyrilomethodějských," **Athenaeum** (Octoober 15. 1885) passim.

19. Jurnal for the spreading of Catholic information and devotion to Sts. Cyril and Methodius.

20. H. Bahr, **Zur Kritik der Moderne** (Munich 1890) passim.

21. **Ottův slovník naučný** (Prague: J. Otto 1901) p. 192.

22. **Příruční slovník naučný** (Prague, A. K. čsl. 1966) III col. 184.

23. **Rozhledy** V. (Prague 1894), 1-4; Sigrum Bielfeldt, **Die Tschechische Moderne im Frühwerk Šaldas; zur synchronen Darstellung einer Epochenschwelle** (Munich: Wilhelm Fink Verlag 1975) passim.

24. Translation by the author.

25. Jacques Maritain, **Paysan de la Garonne** (Paris 1966) p. 16.

26. Ed. Winter, **Tisíc let duchovního zápasu** (Prague, Kuncíř, 1940) p. 223.

27. Karel Havlíček Borovský, **Politické spisy,** Vols. I, II, II-2 and III½ ed. Z. Tobolka (Prague 1900-3); Mr. Formánek, **Myšlenkový odkaz Karla Havlíčka Borovského** (Prague 1961). passim; S. E. Mann, "Karel Havlíček: A Slav Pragmatist," **Slavonic and East European Review** XXXIX (1961) 413-22; B. Stanislav, **Karel Havlíček Borovský** (Prague 1954).

28. Oldřich Zlámal, **"Povídka mého života"** (The Story of My Life) in **Katolík** 60, 1953 in series of articles from May to December 1953 and April 1954. Author described beginnings of organization in great detail.

29. E. Winter, **Russland und die slawischen Volker in der Diplomatie des Vatikans,** 1878—1903 (Berlin, Akademie Verlag 1950) pp. 108-10.

30. Ludvik Nemec, the Czech Jednota, the avant-garde of modern clerical Progressivism and unionism, **Proceedings of the American Philosophical Society,** Vol. 112 No. (Jan. 1968) 74-100.

31. Mainly in his books **Kněžské problémy** (Prague 1918 and **Pohledy do života bohoslovců a kněží** (Prague 1918).

32. Jan Drábek, **Z časů nedlouho zašlých** (not from too distant times) (Rome, Christian Academy 1967) 233-4 and passim. Here is a story, how Dostal-Lutinov was a guest invited by T. G. Masaryk when he was on vacation at the city of **Bystrice pod Hostýnem,** in 1901. Present also was J. S. Machar, who arrived unforseen from Vienna. This took part also in their conversations, in which with poison of personal attacks and insults so much offended Father Dostal-Lutinov that President T. G. Masaryk himself reprimanded Machar for his "indecent behavior".

33. **A.A.S.** 14 (1923) 376-80, 593.

34. J. Drábek, **Z časů nedávno zašlých** (not from too distant times) (Rome, Los Angeles 1967) 74-76.

35. Jaroslav Šurvarsky, **Matěj Pavlík Goranzd, první český pravoslavný biskup** (1879 1942). Unpubl.: Dissertation for Oriental Institute in Rome (1972) and series of articles in **Hlas Pravoslaví,** especially XXX. No. 10 (1974) 39-40.

36. F. Cinek, **Arcibiskup dr. Antonín Cyril Stojan** (Olomouc 1933), 603 and passim.

37. Mathews Sharfer, the **Faith of Modernism** (New York, A.M.S. Press 1969) passim.

38. Emile Keller, Les syllabus de Pie IX et Pie X et les principes de 1789, **en l'église l'état, et la liberté,** 3 vol. (Paris: P. Lethielleux 1909) passim.

39. John J. Heaney, **The Modernist crisis: von Hugel,** (London, Dublin: G. Chapman 1969); Friedrich Keller, **Alfred Loisy, 1851—1940, der Vater des Katholischen Modernismus** (Munich, Erasmus Verlag 1947); Michele Rachetti, the **Catholic Modernists, a study of the religious reform movement, 1864—1907.** Translated by Isabel Quigly, Oxford Univ. Press 1969); Bernard M. Reardon, **Roman Catholic Modernism** (Stenford Univ. Press 1970); Alexander Roper Vidler, The **Modernist Movement in the Roman Church, its origins and outcome,** (Cambridge Univ. Press 1934); idem., **A variety of Catholic Modernists** (Cambridge Univ. Press, 1970).

40. Irving Howe, ed. **The Idea of the Modernism in Literature and the Arts,** (New York: Morison Press 1967); Demetrius Zenna, **The Thoughtlessness of Modern Thought concerning the ideas of civilization, culture, science and progress,** (New York: Fordham Univ. Press 1934).

41. Pius X. Encyclical, **Pascendi Domini Gregis,** Sept. 7, 1907, in AAS 40, 1907.

42.Pius X. **Motu Proprio,** Sept. 1, 1910, in AAS II (1910) 655-680.

43. L. Nemec, **Church and State in Czechoslovakia.** (New York 1955) 119 ff.

44. Victor Dyk originally declared that atheists and socialists are anticatholic to the point of stupidity. This later he used, for those who were determined to be progressive at all cost and by all means to cope with the times. His statement is well known and frequently used as the epitome of chaotic modern times. See **NCWC** News Release of May 4, 1925, and see Hanuš Jelínek, **Viktor Dyk,** (Prague, Czech Academy 1932) for his assessment; Rene Welleck, **Essays on Czech Literature,** (The Hague, Mouton & Co. 1963) passim.

45. "Zdravica Rudolfovi Dilongovi (1905—1975) (**Most** 22, 1975, 1-2). This is a tribut given to Dilong by Slovak writers from abroad. It was signed by Father Mikuláš Šprinc, secretary, and by Andrej Žarnov, chairman. Jan E. Bor, **Rudolf Dilong, Básník stratenej slovenskej slobody,** (Buenos Aires, 1957); also **Literary Almanach** (1967) 134-5 and **Slovakia** XXIII (1967) 186-188.

46. This information was supplied by Father Dilong himself, August 11, 1975, to the writer of this article. Letter is in author's archives.

SAINT JOHN NEUMANN and CZECHS

Rev. Francis A. Novák, CSSR

(Conclusion from last issue)

Fr. Urbanczik, a renouned orator, preached at Bishop Neumann's funeral Mass. Fr. Beranek was the first to begin to collect in CSSR annals at St. Peters facts incidents, anecdotes and valuable memorabilia about Neumann. Fr. Tschenhens was Neumann's novice master in Pittsburgh.

Two Polish criminals facing the death penalty for murders in Philadelphia were stolid in their resistance to showing any sign of repentance or preparation to meet God. The Czech Bishop Neumann appeared on the scene. They went to the gallows reconciled.

Neumann wrote two German catechisms for children in the schools and adults in parishes. His larger work went into 21 editions, the smaller into 38 editions. Some catechists today theorize that it was Neumann's catechisms which were very probably forerunners of the famous Baltimore Catechism, the doctrinal manuals for millions of U.S Catholics over the past 100 years.

A second key to Neumann's right to recognition was that ecclesially he was a visionary who was blessed with a concrete sense of reality. This humble Bohemian bishop has indisputable claim to fame for having the vision to bring to reality the organization of the first Catholic diocesan school system in the U.S. His organization has since become the model of our present national Catholic parochial school system. Without a doubt the Catholic parochial school system in the U.S. is a living monument to his memory. It has been a monumental means whereby the Catholic faith has spread and made the Church in America a historic phenomen in modern Catholicism.

As a deeply spiritual churchman Neumann had a profound love of Jesus in the Blessed Sacrament. To his credit is his formulation of a diocesan plan for conducting the 40 Hours Devotion in all churches in his diocese in a given year. His plan has been the eucharistic policy for all dioceses in the U.S. since his day.

During his brief eight years as Bishop of the Diocese of Philadelphia which covered 26,000 square miles and had a Catholic population of 250,000, Bishop Neumann built 87 churches and completed the outer structure of the present magnificent Cathedral of Saints Peter and Paul in Logan Square and lived to see the day when a giant cross was erected on top of the church's huge bronze-green dome.

The litany of his achievements is impressive and not likely to be surpassed. Like most Czech Bohemians, Neumann was endowed with idealism, a penchant for hard work and perseverance, the great gift of humility and a distaste for glory. He was especially sensitive to the plight of poor Catholic immigrants who arrived from Europe in an unfriendly America. He made it his life's work to preserve the Catholic faith of immigrants. He did this by providing a faith-centered Catholic education for the young by establishing a parochial school system. The adults he imbued with a love of God, and a love of Church and country. On all his far-flung diocesan visitations, he urged his people to také pride in accomplishment and do quality work despite social rejection and debasing working conditions. He prophesied that better days were ahead. He himself had a deep love of America. He preached and exemplified patriotism which rose above the passing problems of bigotry and poverty.

To his oppressed compatriots in communist-dominated Czechoslovakia, his canonization is a day of triumph. More importantly his canonization is the dawn of a new hope for regaining freedom, a yearned for liberation from ruthless political, economic, religious and social enslavement which now prevails in that unhappy iron-curtain country.

Yes, with a profound humility that is typical of a saint, Neumann asked the nuns to pray that a "major calamity" be averted which was about to befall the Church in America. Listen who this "major calamity" is. Bishop Neumann is the first naturalized U.S. male citizen to be canonized. He is the first diocesan priest in the U.S. to be canonized a saint. He is the first religious order priest in the U.S. to be canonized a saint. He is the first Redemptorist in America to be canonized a saint. He is the first Bohemian in America to be canonized a saint. And he is the first Bishop in the U.S. to be canonized a saint. Such a calamity all Czechs, all Americans and people everywhere can survive and will welcome anytime.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago,
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicmal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233